

AVE MARIA

April 1951

FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lomont

dup

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Izdajajo
SLOVENSKI FRANČIŠKANI
v Združenih državah Amerike

*
Naslov - Address:
AVE MARIA
Box 608
Lemont, Illinois
Telephone: Lemont 494

*
Narožnina - Subscription rate:
U.S.A. - \$2.50 letno
Izven U.S.A. - \$3.00 letno

*
Narožnina Tvoja je dar v
podporo ubožnejšim sloven-
skim fantom, ki se obrazujejo
za slovenske duhovnike v le-
montskem semenišču.

*
Naročnikov in dobrotnikov
se spominjamo v lemontskem
samostanu v svojih molitvah,
pri sv. mašah in pri drugih
duhovnih opravilih.

*
Urednik - Editor:
FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.
Upravnik - Business Manager:
FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

*
Printed by
AVE MARIA PRESS
Lemont, Illinois

APRIL, 1951

LETNIK 43

VSEBINA

Cerkev - P. Bazilij, o.f.m.	97
Jožef najpravičnejši - A.U., o.f.m.	99
Maria Goretti - Prevedel p. Odilo, o.f.m.	102
Sveta devic Devica - P. Kazimir, o.f.m.	106
† P. Marcel, o.f.m. - P. Kalist, o.f.m.	109
Dva praznika - P. Odilo, o.f.m.	110
Spomini - P. P.M., o.f.m.	114
Terezija Neumann	116
Po kraljestvu križa - P. Bazilij, o.f.m.	117
Legenda o sv. Tomažu - Dr. Ivo Česnik	121
Lemontski odmevi	122
Kramljanje na zapečku	125

Published once monthly - twice in October - by the
Slovene Franciscan Fathers, Lemont, Illinois, in the
interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office
of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879.
Acceptance of mailing at special rate of postage pro-
vided for in section 1103, act of October 3, 1917.
Authorized July 14, 1945.

CERKEV

NA postelji v mrachni bolniški sobi leži oslabela starka intežko sope. Pa me pogledajo njene vdrte, ugasle oči in njen piskajoči glas pretrga jok. "Ah, eno bi še rada: da bi mogla še enkrat v cerkev..." Starka mi je dala lep nauk za vse življenje.

Cerkev - hiša božja, hram božji. Sam neskončni Bog biva v njej. Pa naj bo lesena ali zidana, naj bo okrašena z dragocenimi slikami ali naj ima stene brez slehernega okraska: da je le v njej oltar in tabernakelj ter pred njim miglja mala rdeča lučka popotniku v opomin - pa je vsaka cerkva veličastna Kraljeva palača. Tisoči stopajo preko njenega praga, obteženi z grehom, skrbmi, bridkostjo. Nekaj minut pod cerkvenimi obok, v mraku cerkvenih sten in ob svitu večne luči - in vrne se mir v njih srca, mir, ki ga svet s svojim šumom in varljivimi obljubami ne more dati. O, kaj pomeni cerkev, kjer biva neskončni Bog in nam nudi zavetje sredi viharjev!

Cerkev pišemo tudi z veliko začetnico in pomeni družino vernikov. Sam Jezus je ustanovil to vidno družbo, da bi hranila in nas učila nepokvarjenih rešnic, nas očiščevala in utrjevala s svetimi zakramenti in nas vodila v nebesa. Obljubil je svoji Cerkvi, da bo ostala do konca sveta in je pekel ne bo premagal. Kaj ne mislimo premalo na to obljubo? Gospod je z nami, kdo je zoper nas? Kdo nam more vzeti zaklad, ki ga varuje Bog sam?

Nekoč sem videl preprosto sliko, ki pa je imela zelo globoko vsebino. Na skalnatem otočku je stala cerkva in valovi so od vseh strani brez moči butali vanjo. Debela vrv se je oklepala njenih zidov in bila napeta na breg. Tu so jo z vso silo vlekli pošasti raznih oblik in barv. Ena je imela napis: komunizem, druga: socializem, tretja: nacizem... Ne vem več, koliko je bilo teh - izmov. Vlekli so in se potili ter skušali porušiti cerkveno stavbo, da bi zgrmela v valove. Za pošastmi pa je stal Satan, zaničljivo gledal na svoje hlapce ter se jim smejal z besedami, ki so bile napisane pod njim: "Neumneži! Dva tisoč let se trudim, da bi jo podrl, pa mi ni uspelo. Pa naj uspe vam?..." - - -

Radi obiskujmo cerkev, priraste naj nam k srcu kot oni starki s poslednjo željo. Večkrat poklekimo pred oltar hrama božjega ter se zahvalimo Gospodu, za milost, da smo živi udje Njegove Cerkve.

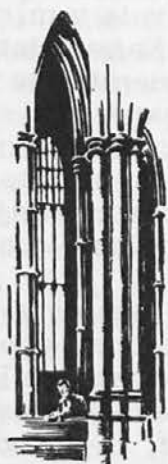
P. Bazilij OFM

O PRESKRBNI VARUH SVETE
DRUŽINE, VARUJ IZVOLJENO
LJUDSTVO JEZUSA KRISTUSA;
ODVRNI OD NAS, LJUBEZNI-
POLNI OČE, VSAKO KUGO
ZMOT IN GREHA.

JOŽEF

NAJPRAVIČNEJŠI

Cerkev je skrivnostno telo Kristusovo, sveti Jožef pa ima odliko, da ji je patron in krušni oče. Kakor mu je bila skrb za pravo telo Deteta Jezusa tam v Palestini nekoč sveta dolžnost, tako ga prosimo, da bi nosil potrebe in skrbi Jezusovega krščanskega občestva pred božji prestol.

Cerkev je družina Kristusova. Vsi, ki Ga prejemajo pod podobo kruha, so istih misli z Bogom, se posvečujejo s svetimi zakramenti, so člani te družine. Sveti Jožef je bil družinska glava nazareške družinice: naj bi bil tudi varuh božje edinice, ki jo je njegov varovanec Jezus ustanovil, da duše posvečuje. Skrbel je za telesno rast Jezusovo in mu dajal prve nauke duhovnosti: skrbi naj tudi za telesno rast Cerkve in ji pomaga, da se duhovno razraste v vseh dušah.

To je smisel praznika svetega Jožefa, patrona veseljne Cerkve.

*

V dneh, ko molimo za mir in pravičnost med narodnimi družinami po svetu, je lepa misel o Jožefovem varuštvu še toliko bolj na mestu. Če kdaj, potem danes iščemo moža pravičnosti, razumevanja, ponižnosti, soglasja, družinske zvesti, moža vere, upanja in ljubezni. Tako je bil tih, tako vdan, tako skromen in vendar tako skrbipoln, kako bi ustrezal telesnim in duhovnim potrebam svoje družinice.

Sredi morja in ognja sovraštva

smo, sredi nesoglasja, nadutega nahuha in odvratne lakomnosti. Oglašajo se lažipreroki hudičevega evangelija samopašnosti in odnašajo duše v žrelo rdečemu molohu, ki mu je svetost in skupnost krščanske družine največji trn v peti. O da, v naših dneh zares potrebujemo nadzemskega varstva, da nam ne bi otemnele oči in bi več ne videli, kje je rešenje in življenje. Sveti Jožef, daj nam košček svojega srca in nove duhovne plazme, da prerodimo naše družine. Krščanske družine so celice svete Cerkve. Ti si njen varuh. Glej, da zmaj komunizma nebo uničil tega, kar jo drži pokonci in ji daje življenje. Rak se je razpasel po teh celicah. Zdaj je šele v prvem začetku. Poreži mu lovke, ki vbrizgavajo strup v telo Cerkve. Jezus ti je bil pri srcu. Menda ne boš pustil, da bi nežno skrivnostno telo Kristusovo bila jed moderni kugi?...

*

Komunizem se postavlja s pravnim bahaštvom, da je on dal delavstvu po svetu pravo orientacijo, pravi pogon za staro pravdo pravičnosti. Edini je dal, pravi, resnične uspehe ponižanim in razžaljenim, ki so doslej delali tlako, odslej pa bodo gospodje, ki jim bo zastarela reakcija snažila čevlje in palec poljubovala...

Sveti Jožef je bil postavljen v zgled delavstvu že pred stoletji. Cerkev, ki je že pred mnogimi leti

pokazala, kako naj se rešuje delavska pravda po pravcu krščanske ljubezni in pravičnosti, ga je postavila za patrona vsem, ki si v potu obraza služijo vsakdanji kruh. Prvi namen Cerkve pri tem imenovanju je bil ta, da bi delavci ne pozabili smotra, ki ga najprej imajo na zemlji. Pravičnost gre v prvi vrsti Bogu. Njemu naj dajo, kar mu gre in On jim bo navrgel vsega, kar potrebujejo, po nauku Sina božjega: "Iščite najprej božjega kraljestva in njegove pravice in vse drugo vam bo navrženo..." Komunizem sam kaže s svojimi umori, poboji, s svojo lažjo in prevaro, kaj zmore delavec brez Boga. V večji mizeriji se bo znašel, kot je bil v njej kdajkoli prej. Recedunt vetera, nova sint omnia, - Staro naj gre, v nove dni gremo! Že prav, da včasih kaj podremo, kar nam je v napotje. Toda Resnica je vedno nova, ker je Bog večno mlad. Laž je stara in v času, hudič je star, ker pomladi in mladosti ne pozna. Raje razbijmo sebičnost, samopašnost, skopost, sovraštvo! To so sadovi laži. In na teh razvalinah gradimo novo življenje. Komunizem teka, ruši, podira, ni pa pozidal in

tudi nikoli ne bo zgradil stavbe, v kateri bi se vsi delavci sveta v miru in zadovoljnosti znašli. Kakor stari kralj Midas hoče spremeniti vse v zlato; prepozno bo spoznanje, da se po rdečem evangeliju - kakor pri onem kralju - tudi vsak košček mesa in slednja skorjica kruha spreminja v trdo zlato, ki ne bo ne telesu in ne duši hasnilo.

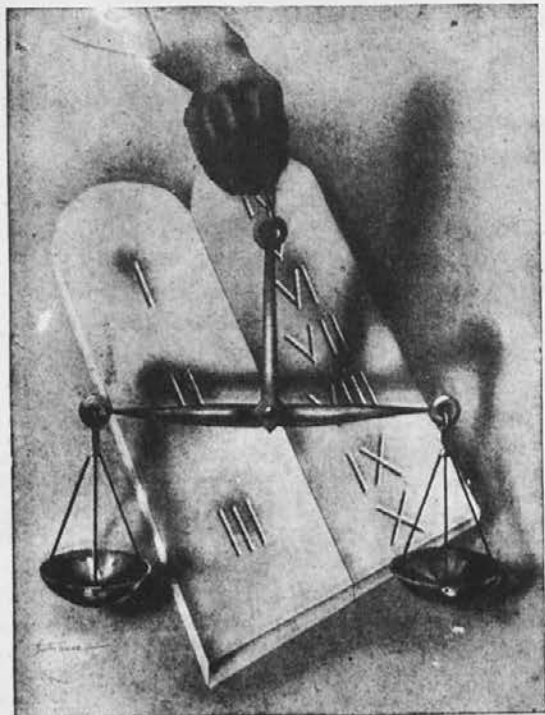
Sveti Jožef, izprosi nam delavcem prave pameti, da bomo spoznali, da je resnična pravičnost le na božji strani; da bo delavska pravda našla svoje šele takrat, ko bo postala tudi božja pravda.

*

Daj vsakemu, kar mu gre! Tako opredeljujemo pravičnost. Ko bi hotel vsak v svojem življenju le malo udejestviti to čednost pravičnosti, kako lažje bi nam bilo na svetu.

Čednost pravičnosti naši učenjaki razdeljujejo na vse načine. Glavno, kar pride pri tej čednosti v poštev, pa prepuščajo pridigarjem. Nedavno sem slišal moža božje besede in zdi se mi, da me je samo on zadovoljil z mislimi, ki bi morda prišle v poštev pri udejestvovanju pravičnosti. Kaj bomo zgolj s teorijo, nauki! Dejal je duhovnik:

"Če bi se pri pravičnosti ozirali le na to, do česar smo upravičeni, bore malo pravičnosti bi bilo na svetu. Do česa si upravičen? Do življenja? Prav dar božji je. In prav od Njega in naših staršev je bilo odvisno, ali bomo kdaj na zemlji tlačili travo. Ko smo zagledali beli dan, so bili naši starši v pravičnosti dolžni, da nas oskrbe s hrano, obleko in vzgojo. Toda ali smo bili upravičeni do kakšnih posebnih žrtev in premagovanj, do vseh križev in posebnih izkazov ljubezni, ki so jih doprinesli za nas? To so bili posebni prostovoljni darovi očetov in mater, ki jim jih je narekovala ljubezen in

Krščanska pravičnost po desetih božjih zapovedih

ne pravičnost. Pravičnost nam ni dala milosti vere, dala nam jo je njihova nadnaravna ljubezen. Pravičnost nam ni dala vseh umetniških umotvorov, pravičnost nam ni dala zdravnikov, ki skrbe za naše zdravlje. Pravičnost nam ni dala učiteljev, duhovnikov, prijateljev in znancev, ki nam lajšajo pot vzgoje in življenja. Glej, za življenje je treba predvsem ljubezni in ljubezen je čednost, ki ogreva vse druge. Tudi čednost pravičnosti. V njej šele pravičnost najde svojo oporo in svoj smisel. Pravičnost je hladna, zavezane oči ima, za dolar hoče dolar, zob za zob, smrt za uboj. Pravičnost, prežeta z ljubeznijo, pa odpušča, je usmiljena, se ne napihuje, se veseli z veselimi in joka z žalostnimi..."

*

To je pravičnost, ki najnam jo izprosi sveti Jožef, zavetnik delavcev. Delavci vedno trkajo in udarjajo po mizi: Kar hočemo, ni usmiljenost; hočemo samo svojo pravico! Bore malo toplote in duhovnih užitkov bi bilo na svetu, če bi hoteli le mrzlo in suho pravičnost. Življenje hoče ljubezni in gorkote razumevanja, pravičnost v smislu svet-ske filozofije pa je le Shakespearov Shylock, ki hoče za kos mesa tudi kos mesa za povračilo.

Razumi, krščanski delavec: Sveti Jožef je mož pravičnosti. Postavljen ti je bil za varuha, da spoznaš po njegovem zgledu, da pravičnost oživi šele v ljubezni božji in ljubezni do sočloveka in tovariša. Brez spolnjevanja te krščanske dolžnosti do bližnjega in do Boga tudi tvoja pravda ne bo prinesla sreče in zadovoljstva. S krvjo in klanjem si boš morda priboril namišljeno pra-

vico, ki se s črvi konča, šest čevljev pod grudo. Krščanska pravičnost, pravda Kristusova, pa na tej zemlji ne bo našla zadnjega izraza in uspeha: saj ni usmerjena v ta svet, ampak v večnost.

*

V tej krščanski pravičnosti bo seveda našel katoliški človek zavest, da je vsak zemljan od Boga poklican k božjemu otroštvu. Da ima vsak od Boga dane pravice, za katere se lahko bori in mu jih noben ne more odreči ali pa kratiti.

Ta krščanska pravičnost mu bo narekovala, da se bo potrkal na prsi in priznal: Tudi jaz sem grešil z mnogimi drugimi, ko sem ranil telo Kristusovo s svojim odurnim obnašanjem napram vsem, ki sona videz nižje kaste, nižje narodnosti ali nižjega posla od mene. Ko sem hodil pod božjim soncem s povzdignjeno glavo, kakor bi bilo to sonce le meni ustvarjeno. Ko sem teptal vse, ki bi jim moral biti v dober zgled, v oporo in pomoč.

Ta krščanska pravičnost bo ogrela ude, da bodo voljni služiti v službi prave pravde, ki jo katoliška Cerkev oznanja in bo edina prinesla blagostanje, duhovno in telesno. Z mislijo na večnost bi svet poznal tudi več pokoja, našel bi več zadovoljnosti, pridobil bi več sreče.

Ali ni to edino, kar vsi želimo?

Leninu, ali Jožefu? Stalinu ali Možu krščanske pravičnosti? Komu se bomo priporočali?

Komunista vprašaj! Smejal se ti bo na ves glas.

Kristjana vprašaj! Pristal ti bo: Sveti Jožef, varuh Cerkve, prosi za nas!

A. U.

MARIA GORETTI

MUČENKA

PRVIH DEVET LET

Naša svetnica je bila rojena dne 16. oktobra 1890. v Corinaldu, malem mestecu blizu Ankone. Bila je tretji otrok in prva hčerka Alojzija Goretti in Marije Carlini. Njena mati je zrastle v takih razmerah, da je bil že pri njej čudež, da je ohranila čednost. Zato je lahko rekla o svoji hčerki: "To je storila samo milost božja!" - Marija Carlini je bila sirota. Mati ji je umrla, ko je bila še čisto mlada. Ni znala ne brati in ne pisati. Preživljala se je z dnino: hodila je pomagat kmetom na polje. Sama, brez vsakega varstva, se je prebila skozi najnevarnejša leta. Varovala sta jo strah božji in nežna sramežljivost. Tudi močna vera, pobožnost do Matere božje in pogosto prejemanje svetega obhajila so bili varuhi njene mladosti. Z devetnajstim letom se je poročila z Alojzijem Gorettijem, ki je bil sicer siromašen, toda pošten, izobražen in podjeten delavec, posestnik kmetije, ki pa je bila komaj malo večja od razgrnjene rute. Bil je - kot njegova mlada žena - dober katoličan, ki se je zvesto držal postave božje in bi nikoli ne opustil svete maše. Prva leta zakonskega življenja so bila presrečna. Tretji otrok - naša svetnica - je bil rojen ponoči in takoj naslednje jutro krščen na ime Marija Terezija.

Malá Marijana se je tako nase-

lila v družini, ki je nista nikoli obiskala zdravnik ali advokat. Zdravje in mir sta vladala v hiši ter kljub preprostosti celo neke vrste blagostanje. Ob času poljskega dela sta oče in mati skupno delala na polju in ju je zvon župne cerkve klical k obedu ali večerji. Hrana je bila preprosta, a skrbno pripravljena. Žena Marija je bila prav tako pripravna za kuhalnico, kakor za srp ali motiko. Pozimi pa je ure in ure presedela pri kolovratu in predla.

Vsak božji večer je vsa družina skupno opravljala večerno molitev in molitve za mrtve. V maju in oktobru so molili rožni venec ter vedno dostavili tri zdravamarije za zmago v skušnjavah. Mati je svojim otrokom pogosto zabičevala: "Za vsako ceno se varujte greha!" Kakor bi slutila, kako potrebno bo to Marijanci in koliko jo bo to stalo.

Prvih šest let, torej nekaj več kot polovico življenja, je mala Marija preživela v Corinaldu. Mati sama jo opisuje kot srečno, dobro in odkritosrčno dekletce. Nobene posebnosti ni imelo, le njena razumnost in resnoba sta prekašali njeno mladost. Nikoli ni bila neposlušna, četudi sta jo včasih starejša bratca, prava navihana škrateljca, k temu nagovarjala.

Družina je bila po Marijinem rojstvu blagoslovljena še z dvema otrokoma, toda eden je kmalu umrl in so ostali le štirje. Mala kmetija ni več zadostovala, da bi vsak dan trikrat nasitila šestero ust. Začeli so misliti na selitev.

S šestimi leti je Marija Goretti

SVETE ČISTOSTI

prejela prvo sveto obhajilo. Dne 4. oktobra istega leta (1896.) je bila tudi pri sveti birmi. Birmal jo je senigalski škof Julij Boschi. Za oba zakramenta ji je bila učiteljica mati sama. Pri pouku ji ni pozabila posebej poudarjati, da sta zakramenta sv. Rešnjega Telesa in sv. birme zakramenta močnih in posebno sveta birma zakrament krščanske neustrašenosti. Otrok je znal gladko vse molitve in katekizem. Po skrbni pripravi in prejemu zakramentov pa je prišla na vrsto selitev.

Toda na Colle Gianturco so ostali le tri leta. Kraj jim ni bil všeč, ker so bili ljudje vse drugo prej kakor pa dobri in pošteni. Tudi zemlja je bila slaba in je dajala le pičlo žetev.

Družina se je zopet selila. Da ne prav rada, je razumljivo. Saj še pregovor pravi: Dvakrat se seliti je kakor enkrat pogoreti. A ker se je družina pisala Goretti, so morali biti na to že kar pripravljeni. Zdaj so se naselili v Ferriere di Conca in sicer na barju Pontine.

Ta selitev je Gorettijevo družino predstavila v deželo, ki je ameriškim vojakom prav dobro znana iz druge svetovne vojne. Pontinsko barje, na katerem leži Ferriere di Conca, je bilo kultivirano in izsušeno šele pod Mussolinijem. Vas je nekako sedem milj oddaljena od Nettuna, ta pa dve milj od Anzie, kjer so velike vodne naprave za namakanje polj. Tu so se izkricali prvi ameriški vojaki in imeli svoj glavni stan, kar je splošno znano.

Mesto Nettuno, kamor je Marija večkrat hodila in v mestni bolnišnici tudi umrla, se je naglo širilo zunaj obzidja starega mesta. Osem

stolpov starega gradu in obzidja stoji še zdaj. Izven obzidja je še druga, poznejša utrdba, katere načrt je po ukazu Aleksandra VI. napravila znana Juliana iz Sangalla. Stavba je svojčas služila umetnosti, zdaj pa modernemu vojskovanju.

Ob času Marijine smrti je mesto Nettuno imelo okrog 5.500 prebivalcev. Mnogi med njimi so le začasno stanovali tukaj, mnogo pa je bilo gostov in letoviščarjev, ki so prihajali sem zlasti zaradi dobre vode. Tudi je vsa okolica znana vinska pokrajina ter so po vsem mestecu razpeljane brajde vinske trte.

Kdor je videl malo Marijo, kako je na mestnem trgu prodajala golo - be in druge malenkosti in kdor se je udeležil dolge, triumfalne procesije na njen grob - ta se je naučil mnogo več kot od strahovite vojne, ki je divjala po onih krajih; in mnogo več kot od stare trdnjave z njeno umetniško zbirko.

Marija Goretti - prvoobhajanka (Prizor iz filma)

V času, ko sta se Alojzij in Marija Goretti s svojo družino naselila v tem kraju, je bilo povsod polno malih jezer in nezdravega močvirja. Vsa pokrajina je bila poraščena z divjim grmovjem in le tu in tam je ležala mala krpa rodovitne zemlje. Mrtev prostor, kamor je Gorettijeve pripeljalo samo siromaštvo. Ko je oče trebil in požigal grmovje in smeti, je pogosto mislil na zdrave in prijazne gričke okrog Corinalda. To je resnično žalostna zgodba. Prav takrat je dobila tvrdka Mazzoleni veliko zalogo mrtvaških rakev. Tudi Alojzij se je ponudil za delo ter je pomagal krste zlagati v skladišče. Ves truden in izčrpan je med delom pripomnil: "Ena izmed teh krst je narejena zame. Morda bo celo prva prodana zame..." Res so še pred koncem leta položili njegovo truplo v eno izmed onih rakev. Napadla ga je malarija. Ker je bil preveč slaboten in izčrpan, je boleznitakoj podlegel.

Pred smrtjo je prosil svojo ženo, naj zapusti Conco ter se vrne v Corinaldo, saj lahko sama vidi, v kako nevarnih razmerah živi družina. Kmetijo so imeli namreč v najemu skupaj z nekim Janezom Serenellijem, ki je bil mnogo starejši. Obe družini sta živeli pod isto stre-

ho in razdelili sta si delo. Toda Serenellijevi niso bili pošteni, gospodar je bil celo vdan pijači in je bilo večkrat vse narobe. Zlasti zaradi tega se je oče bal, da bi družina ostala v teh razmerah.

Toda stvarinibilo lahko kar tako spremeniti. Vdova Marija - komaj petintrideset let stara, zdrava in močna - se je končno odločila, da bo ostala. Prevzela je tudi vsa moška dela pri hiši. A dela je bilo vedno več, dohodkov vedno manj. Pri svetniškem procesu hčerke je priznala: "Tisto leto, ko je umrla Marija, sem pridelala in prodala 30 000 kilogramov pšenice in 9 600 kilogramov graha, pa mi je ostalo še petnajst lir dolga." Večkrat so bili otroci lačni, ker so bili Serenellijevi žepi dobro zašiti in zapeti.

A bile so še druge, hujše težave. Hiša je bila res razdeljena v dvoje ločenih stanovanj, toda kuhinja je bila v hiši samo ena, torej skupna, enako stopnišče. Kuhanje, snaženje in pranje je navadno padlo na vdovo, pozneje na hčer Marijo. In to delo se ni dalo odložiti. - Družina Serenelli je imela tudi odraslega sina Aleksandra. Medtem ko je bil oče stiskač in pijanec, silno siten ter razburljiv, je bil sin surov in strasten, kar je tudi ob vsaki priliki pokazal na zunaj. Vdova Marija je pri svetniškem procesu naše mučenke izpovedala, da je sicer svojega očeta ubogal in si tudi njej ni upal ugovarjati. Hodil je od časa do časa k zakramentom in je tudi molil družinski rožni venec. Toda mater je izgubil že

Goretti-Serenellijeva hiša, kjer je gospodinjala mala Marija in končno dosegla milost mučeništva.

zelo zgodaj, oče pa je njegovo vzgoje popolnoma zanemaril ter mu je celo dovolil hoditi v slabo družbo. Aleksander je bil brezobziren, trmast, surov in prav nič družaben. V svojih nagnjenjih se ni znal prav nič premagati in največje veselje je imel nad tem, da je staknil kako nespodobno sliko ter jo obesil na steno spalnice. Zaslepljeni oče se je temu samo smejal. Ko ga je Go-

rettijeva vdova nekoč na to opozorila, ji je zabrusil: "Saj ni treba, da bi gledala slike, če ti niso všeč!" Seveda se je mati bala za otroke, posebno za fantička. Zlasti enajstletni Angelo je bil mnogo v družbi Serenellijevega pokvarjenega sina Aleksandra. Čudno pa je, da nikoli ni pomislila, v kakšni nevarnostije pred pokvarjenim fantom mala Marija.

Prevedel P. Odilo OFM

+++

Pomladna pesem

Bilke, cvetlice,
žarki in ptice -
vsi ste mi v srcu doma;
vaši odsevi, vonji in spevi
meni sladijo duha.

Svet je tak blaten,
temen, zavraten -
vi pa ste čisti, sladki,
kakor bi klili,
vstajali, lili
Bogu iz svetih dlani.

Sredi vas v krogu
bliže sem Bogu -
čist in svetel kot otrok;
sreča deviška
s tal zemlje, z viška
vame mir lije globok.

Vi ste poroštvo,
da je otroštvo
srčno res sreče pogoj;
vaše omame
dihajo vame
božji, nebeški pokoj.

Vse je tak prazno,
kratko, porazno -
tudi prečisti vaš čar;
pa mi vzlic temu
v svetlem objemu
vžiga po Bogu živ žar.

Božja je volja
vedno najbolja -
naj se nad mano zgodi;
ko bom telesa
prost, bom v nebesa
dvignil se v zборе časti.

Bogdan Budnik

Sveta devic Devica

P. Kazimir O.F.M.

Poleg božjega materinstva se sveti v kroni Marijine slave njeno sveto, popolno devištvo. Svetejše je in čistejše kot vseh devic skupaj, ki so kdaj ali kdaj bodo živele na naši grešni zemlji. Devic Devica! Tudi na to njeno prednost se opiramo s svojimi prošnjami v litanijah.

Sveta devic Devica prosi za nas!

Vzemimo primer, da bi ti bilo mogoče še pred rojstvom eno izmed vseh žena izbrati za svojo mater. Morda praviš v ljubezni do svoje matere: "Ne bi izbral druge, kot to, ki jo imam zdaj!" Toda če prezreš to svojo ljubezen in si predstavljaš, da bi svoje sedanje matere sploh ne poznal - kako bi izbral? Prav gotovo bi si izvolil najboljšo, najsvetejšo, najpopolnejšo, morda celo najbogatejšo, ki bi jo našel. Zlasti bi storil to, ko bi vse gledal v luči treznega razuma, brez nagnjenj pokvarjene narave.

Bog Sin je imel to možnost. Od vekomaj si je izbral ženo, ki naj bo Njegova mati. Izmed vseh žena, kolikor jih je in jih bo kdaj živelo na svetu, je izbral - Marijo. Kaj nam ne pravi že sama pamet, da si je v svoji neskončni modrosti božji izbral svojemu božanstvu najbolj primerno? Še več! Bog je mogel to izbrano ženo tudi sam okrasiti z vsemi krepostmi, da bo tako tudi zares vredna Mati Boga samega. Kaj

nam ne pove že naša slabotna pamet, da je Bog to tudi storil?

Če pomislimo vse to, si je Bog nujno izbral za Mater predvsem najčistejšo in najpopolnejšo Devico.

Nedotaknjeno devištvo! Kaj ga ne smatra ves človeški rod, verni in neverni, krščanski in nekrščanski, za človekov najlepši okras? Tako radi ga primerjamo liliji, ki jo imamo za najlepšo cvetko. Kar je lilija med cveticami, to je devištvo med drugimi čednostmi človekove duše. Naj je človeški rod še tako propadel in zabredel v strasti in hudobije: zgodovina nam pripoveduje celo o poganih, da jim je bilo devištvo vedno ideal, ki so ga občudovali in spoštovali, četudi ga niso posnemali. Najlepši zgled za to je rimski narod. Niti pojma ni imel o krščanskem pojmovanju devištva, saj krščanstva še ni bilo. In vendar so imeli Rimljani med svečenicami tudi vestalke; device, ki so vsaj gotovo vrsto let darovale bogovom svoje devištvo. Vsi so jih imeli v veliki časti in največjem spoštovanju. Bil bi največji zločin, ko bi se

kdo drznil oskruniti vestalko ali bi se katera sama pregrešila zoper devištvo. Po državnem zakonu je bila za oboje določena smrtna kazen. Vestalkam so se priporočali v molitev v zavesti, da jih bodo bogovi gotoveje uslišali po čistih dušah. Če je obsojenec med potjo na morišče srečal vestalko, je bil pomiloščen, toliko moč je imela.

Sveto pismo stare zaveze na mnogih mestih proslavlja devištvo, dasi je imel judovski narod poseben pojem o materinstvu. Nerodovitnost je veljala za zlo, materinstvo za posebno čast, kajti vsaka judovska žena je hrepenela po tem, da bi postala mati prerokovanega Mesija. Kako proslavlja devištvo Visoka pesem! Rožo med trnjem ga imenuje.

Najvišjo čast pa je dobilo devištvo s krščanstvom, to pa zlasti na podlagi Marijinega devištva.

Če že človeški rod tako visoko spoštuje in časti devištvo, kako ga mora šele najčistejši Bog. Sveti Janez nam v Razodetju govori o nebesih ter pravi, da spremljajo Jagne božje povsod oni, ki niso omažeževali svojega devištva.

Zato je jasno, da je najprej odločevalo devištvo, ko si je Bog izbral svojo Mater. Mati naj bo, toda obenem Devica : deviška Mati. Kako je torej primerno, da se takoj za nazivom Matere božje v litanijah spomnimo Marije kot Device. To je njena najvišja odlika, s katero je tudi sama sodelovala.

Že v nežni mladosti se je zaobljubila Bogu z vednim devištvom, kar je bilo po tedanjem pojmovanju judovske žene nekaj nezaslišanega. Pogovor z nadangelom Gabrijelom nam jasno priča njeno junaško odločnost. Gabrijel ji je naznanil, da je izmed vseh žena izbrana za božjo Mater. In ona? Njen odgovor se je glasil: "Kako se bo to zgodilo, ko moža ne poznam?" Vsak mož mi je tuj, deviška hočem ostati! - izraža-

jo te besede. Občudovanja so vredne. Tolika čast se ji ponuja, ona pa se ji raje odpove, če bi morala zaradi nje izgubiti devištvo. Šele po nadangelovem zagovotilu, da z božjim materinstvom ne bo izgubila devištva, je ponižno odgovorila: "Zgodi se mi po tvoji besedi," ker "dekla sem Gospodova". Torej resnično "devic Devica", najodličnejša med vsemi devicami, kar jih je kdaj poznal svet.

Da je Marija Matibožja in Devica, so verovali že apostoli. Prav dobro so razumeli, zakaj jo je ob smrti Gospod izročil v varstvo devičkemu Janezu. Po apostolih pa so to verovali vsi verniki. Kako bi si mogel Bog za svoje namene izbrati drugačno ženo, ki ne bi bila devica

Marija stopa v tempelj

pred porodom, v porodu in po porodu? "Rojen iz Marije Device..." molimo v apostolski veri. "Ti Devica prej in slej ko si iz Gabrije - lovih ust prejela oznanjenje..." ji kličemo v cerkveni molitvi. Nemogoče je, da nebitelo, iz katerega je sam Bog vzel nase svoje Telo in Kri ter je v njem - kot v tabernaklju - devet mesecev počivalo božje Dete, bilo vedno in vedno ostalo deviško.

To je katoliški nauk, ki ga trdno verujeva z vso dušo tudi midva. Marija nam je presveta, da bi o njej mogli misliti drugače.

Toda ta nauk, katoličanom in pravoslavnim tako drag in svet, ni svet vsem. Sovražniki, ki so hoteli oropati Marijo njenega božjega materinstva in prečistega devištva v tretjem in četrtem stoletju, žive tudi danes. Luteranski pisatelji vseh sekt skušajo prikazati Marijo kot navadno človeško mater, ki ni Boga rodila, ampak le Jezusa-človeka; ki je imela za Jezusom z Jožefom še več otrok. Te napade na Marijo opirajo na sveto pismo, ki večkrat omenja "Jezusove brate". Toda to more storiti le velika nevednost, ali pa hudobija. Kdor pozna izražanje judovskega jezika, bo vedel, da se z imenom "bratje" pogosto imenujejo med seboj bratrance. Pa saj se celo dandanes člani nekaterih organizacij kličejo za brate in vendar nobenemu ne bo prišlo na misel, da so si vsi ti krvni sorodniki.

Nekateri teh Marijinih obrekovalcev gredo celo tako daleč, da predstavljajo Marijo skoraj kot navadno počestnico, kar se zdi nam katoličanom nekaj groznega. Vse se nam upira, da je kaj takega sploh mogoče. Zlasti se nam to upira, če tako pišejo ljudje, ki trdijo o sebi, da so "verni" kristjani in da "časte" Jezusa kot Sina božjega. Kako more kdo počastiti sina s tem, da obrekuje in blati njegovo mater? Kateri človeški sin, pa naj bi bil še tako

pokvarjen, bi mogel mirno dovoliti, da bikdo udaril v obraz njegovo mater? In Jezus naj bo s tem češčen? Nemogoče! Kdor veruje v živega Boga in Njegovo učlovečenje, mora nujno verovati tudi v Marijino božje materinstvo, pa tudi v njeno najčistejše in najpopolnejše devištvo. Kdor hoče častiti Jezusa, mora častiti tudi Njegovo Mater. Čast obeh je nujno združena.

To omenjam zaradi luterancev, s katerimi živimo in s katerimi moramo občevati v vsakdanjem življenju. Prav zato je dobro, da poznamo krščansko resnico, pa tudi njih zmoto. Branimo Marijino čast, kadar nanese prilika: čast Matere božje, katere si drugače pač ne moremo predstavljati. Naš tretji naziv v lavretanskih litanijah je poleg češčenja naš javni in glasni protest proti luteranskemu obrekoivanju.

Res je, da vsega tega s svojim slabotnim in omejenim razumom ne moremo razumeti, toda tudi ne tajiti. To je božja skrivnost, Bog sam nam jo je razodel. Mi moramo samo ponižno skloniti glavo in moliti svoj "verujem v Jezusa Kristusa, Sina Njegovega edinega, Gospoda našega, ki je bil spočet od svetega Duha, rojen iz Marije Device..." Ne moremo in tudi ne smemo drugače, kakor da jo z nadangelom počastimo: "Zdrava Marija, milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena si med ženami!" Veseli moramo biti te svoje vere, ki je podlaga vse Marijine časti, našega zaupanja in ljubezni.

Poleg vsega je gotovo, da je hotel Bog ravno po Materi božji dati človeškemu rodu najvišji in najsvetejši vzor nove, čiste krščanske žene. Marija naj sveti s svojim vzvišenim idealom, katerega mora posnemati vsaka katoliška žena.

"Sveta devic Devica - prosi za nas!"

P. MARCEL MARINŠEK O.F.M.

Rojen 15. jan. 1904.
 Stopil v red 23. sept. 1928.
 Posvečen 21. okt. 1934.
 Umrli 5. marca 1951.

Zdi se mi, da še vedno živi v svoji sobi, kamor me je tolikokrat vabil na kratek pogovor. Živahno je hodil od svoje pisalne mize h knjižni omari in pripovedoval: "Še nikoli nisem bil tako srečen in zadovoljen, kakor sem zdaj tu v Lemontu. Hitro moram natisniti svoje 'Tretjerredniške misli', potem grem na operacijo, da mi vzamejo ven te kamne. Potem pa moram brž sestaviti aprilsko številko..."

Ljubeče je vzel iz omare svoje doslej izdane številke in dostavil: "Glej, to je moje dete! Rad ga imam in komisar mi pravi, če nič drugega ne bo ostalo za menoj, bo to v moj spomin. Rad bi ta list razširil, ga še bolj olepšal. Morda bo le kaj zrastle iz tega semena."

"Kako si pa kaj zadovoljen s tretjerrednimi skupščinami, ko si se nedavno vrnil z vizitacije," sem ga vprašal.

"O, kar gre!" se je veselo zasmel, kot se je znal le on. "Kar dobro gre, le ko bi mogli še mlajše pridobiti za svetega Frančiška." In začel je razlagati svoje misli in načrte. Če sem mu v čem nasprotoval, je trenutno zagorel, a se takoj pomiril in pristal na predlog.

"Marcel, kako pa si zašel med slovenske frančiškane in kako, da imaš tako rad svetega Frančiška?"

sem ga malo podregal.

Zopet se je široko zasmel in mi začel pripovedovati: "Saj sam ne vem. Ko sem še hodil v šolo k sestram, so mi dejale, da sem 'problem child'. Potem sem začel s pekarijo in resnično sam ne vem, kdaj sem se odločil za duhovniški stan. Bog mi je dal to misel in tudi voljo, da sem premagal vse težave študija. Mama bi rada videla, da bi bil svetni duhovnik kje v Clevelandu, jaz sem pa kar silil k slovenskim frančiškonom."

"Ali si se mogel vživeti v slovenske razmere, ko so te poslali v stari kraj in si v Mariboru študiral bogoslovje?" - "Kaj ne, saj sem Slovenec z dušo in telesom. O, tam v Mariboru sem bogoslovcem kazal svoje ameriške čarovnije, da jih je bilo vedno cel kup okoli mene. Rad sem poslušal pismarja Jeharta, ko je opisoval svojo pot po Palestini in Sinaju, dogmatiko pa me je učil Hohnjec. Pa slovenskega jezika sem se naučil ter prehodil štajerske Gorice, Posavje, posebno okrog Svete Helene, kjer je dom moje mame. In plezal sem na Špik in na Triglav. Mama mi je včasih poslala kak groš in danes mi ni žal, da sem si ogle dal Slovenijo. - Pozdravljeni, slovenski bratje!" je za šalo zaklical

P. Marcel sprejema kot newyorški slovenski župnik na letališču prevzv. škofa dr. Gregorija Rožmana.

na vse grlo, da je še njegov ptič Pali veselo zažvižgal in mu s kričanjem potrdil.

"Še nekaj, Marcel! Na tolikih župnijah po Ameriki si bil za kaplana in župnika. Kaj ti je bilo najbolj pri srcu?" sem bil radoveden.

"Kar so mi dali in naložili, vse sem skušal napraviti po svoji najboljši volji in svojih močeh. V začetku sem se v svoji gorečnosti mogoče marsikdaj preveč zagnal in se zameril na levo in desno. No, danes bi skušal bolje razumeti in mirneje

ravnati. Toda tak sem, da sem hitro v ognju, saj me poznaš. Nikoli pa nisem kaj govoril ali delal iz osebnih ambicij ali osebnega nasprotstva. — Najraje pa sem imel otroke. Saj veš za moj 'Boys Town'. Le škoda, da nisem mogel dela nadaljevati. Najlepše spomine imam na Willard, ko sem otroke učil katekizma. Vsi so ostali dobri," se je razvnel.

Vprašal sem ga, če ni mama nič rekla, ko je bil prestavljen iz New Yorka v lemontsko tiskarno. "Kaj še!" je hitro odrezal. "Niti malo ne! Vem, da vedno moli zame in samo to, da bi bil dober duhovnik."

"Marcel, kako pa si zamišljaš bodočnost Lemonta?" — "To pa kar Bogu prepustimo in Mariji! Mi delajmo, kar nam je naročeno, pa skupaj držimo! Drugo bo pa že Bog dal!"

"Pa se kaj bojiš operacije?" sem obrnil pogovor.

"Zdravnik mi je povedal, da nimam kaj izgubiti. V dveh tednih bom nazaj, ti pa medtem kaj pripravi zame! Misli, kaj bova dala za Comments aprilske številke! — Če pa Bog hoče drugače, pa naj bo! Enkrat moraš tako umreti. Nekaj let preje ali pozneje, je prav vseeno." — — —

In tako je odšel za vedno, sredi dela in načrtov, a s slutnjo v srcu, da jih ne bo več izpeljal. Gotovo se zdaj že smeje pri Bogu. V Lemontu pa je ostal lebridek spominna veseliga sobrata Marcela in velika vrzel, ki jo bo težko izpolniti.

P. Kalist OFM

P. Odilo

Dva praznika

aradi velikega tedna sta v letošnjem koledarju praznik sv. Jožefa in Marijinega oznanjenja predstavljena. Sv. Jožefa letos obhajamo dne

3. aprila, Marijino Oznanjenje pa dan pred njim.

SVETI JOŽEF, ženin Device Marije, glavar svete Družine in mogočni zaščitnik sv. Cerkve, je tudi zavetnik delavskega stanu. Po poklicu je bil tesar, zato ga imajo

za nebeškega patrona zlasti tesarji. Jožef je vse življenje trdo delal, da je lahko vzdrževal Jezusa in Marijo. Ko je bil Jezus še otrok in potem deček, se je večkrat igral v delavnici svojega krušnega očeta. Delal je okraske z oblanjem ter stavil kočice z lesenimi odrezki - kot pač delajo radi otroci, ki hočejo posnemati očeta. Ko pa je bil naš Gospod že malo dorastel, je svetemu Jožefu pridno pomagal pri delu.

Kdaj je sveti Jožef umrl, ne vemo natančno. Pravijo, da je umrl še predno je začel Jezus javno učiti. Torej sta bila pri njegovi smrti gotovo navzoča Jezus in Marija. Kdo si more misliti srečnejšo smrt kot to: na eni strani postelje Jezus, na drugi Marija. Marija mu je držala svečo, Jezus mu je zatisnil oči. Res, presrečna smrt! In prav zato častimo svetega Jožefa tudi kot priprošnjika srečne smrti.

MARIJINO OZNANJENJE. Gotovo je bila najsrečnejša novica, ki jo je kdaj svet prejel, ona vest, katero je prinesel iz nebes nadangel Gabrijel Devici, zaročeni možu iz Davidove hiše in Devici je bilo ime Marija.

“Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena ti med ženami!” Končno je prišel obljubljeni Odrešenik. Prišel je po Mariji.

Ko je nadangle Gabrijel odšel, se je Marija takoj odpravila k svoji sorodnici Elizabeti v gore, da ji zaupa sveto skrivnost. In angel sam ji je povedal, da bo Elizabeta kmalu potrebovala njene pomoči, saj bo rodila predhodnika Gospodovega. Ko je prišla Marija k sorodnici, jo je ta pozdravila, navdihnjena od svetega Duha: “Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa!”

Zakaj je Marija blagoslovljena med ženami? Predvsem zato, ker je bila ona edina med vsemi človeškimi bitji obvarovana izvirnega greha. Bila je brezmadežna, polna milosti. Bila je med vsemi ženami odbrana za Mater Odrešenikovo. Večje časti si na tem svetu ni mogoče misliti. Zato pa je sv. Cerkev angelskemu in Elizabetinemu pozdravu pristavila še: Sveta Marija, Mati božja, prosi za nas grešnike...

Kot najlepšo spominčico na te svete dogodke molimo Marijini otroci zopet in zopet najlepšo Marijino molitev, kar jih poznamo:

Zdrava Marija, milosti polna,
Gospod je s teboj; blagoslovljena
si med ženami!

Blagoslovljena si med ženami
in blagoslovljen je sad
Tvojega telesa: Jezus.

Sveta Marija, Mati božja,
prosi za nas, grešnike, zdaj
in ob naši smrtni uri. Amen.

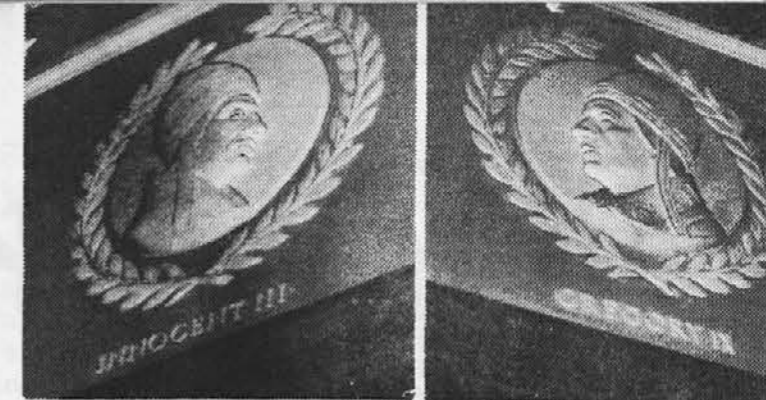

OTROCI šole 'St. Margaret Mary' v Detroitu z velikanskim rožnim vencem, ki tehta 70 funtov in je več kot 50 čevljev dolg. Jagode so iz lesa.

TO NISO člani Ku Klux Klan-a, ampak spokorniki, ki se udeležujejo stare rimske postne ceremonije.

DVA PRIZORA iz prvega narodnega evharističnega kongresa v Zapadni Afriki, ob tako zvanu 'Zlati obali'. Na levi se vidi krasen oltar in velika množica vernikov, na desni pa katedrala sv. Petra v stolnem mestu Kumasi. Med zvonikoma katedrale lahko vidite velikansko monštranco, ki je bila ponoči razsvetljena.

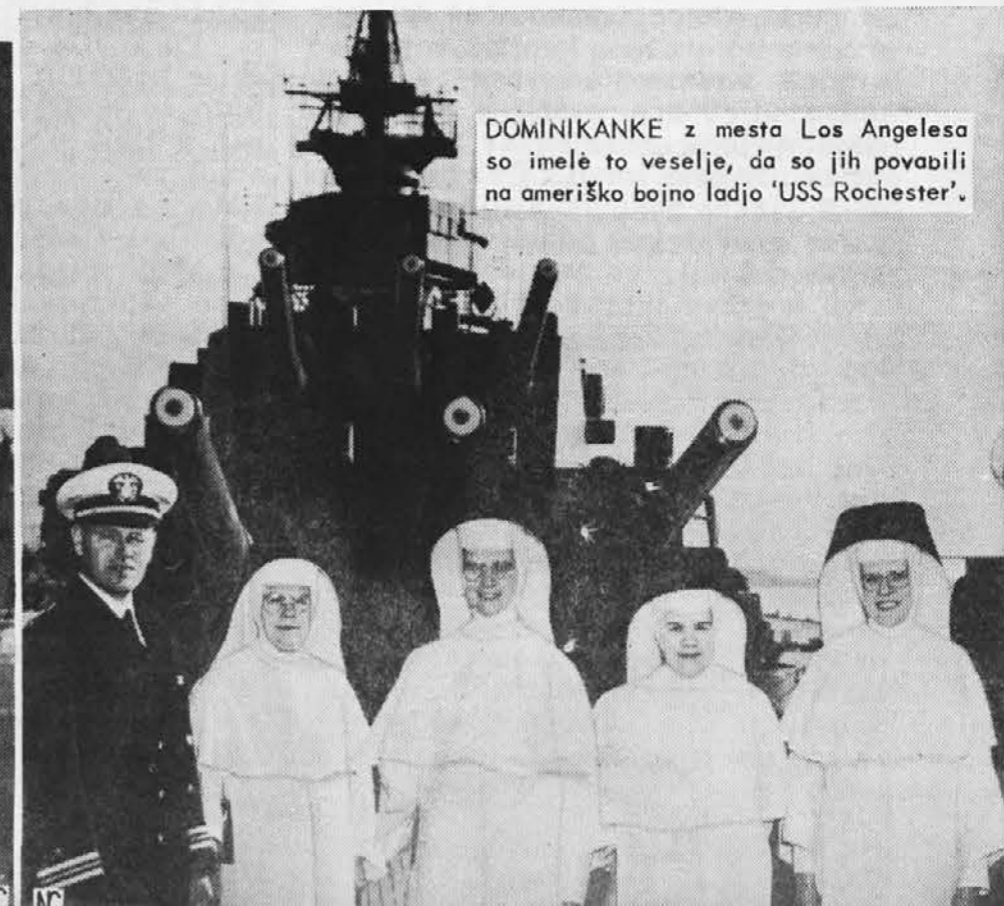

TU VIDITE tri marmornate plošče v kongresni zbornici v Washingtonu. Zgoraj na levi je papež Inocenc III., na desni Gregorij IX., spodaj pa sv. Ludvik, francoski kralj. Framasoni bi radi te katoliške plošče odstranili.

TAKO OBLEKO nosijo članice neke redovne kongregacije v Avstraliji. Obleka na levi je za zunanost, v obleki na desni pa so znotraj samostana.

K BLAŽENIM proglašen 18. feb., bl. Albert Krešiteli, kitajski mučenec.

DOMINIKANKE z mesta Los Angelesa so imele to veselje, da so jih povabili na ameriško bojno ladjo 'USS Rochester'.

SPOMINI

Deset dolgih let je že preteklo od žalostnega aprila 1941., ko se je čez slovenski narod razlilo morje bridkosti. Nepozabni veliki petek, ko je začela Slovenija svojo pot na Kalvarijo: razbičana in opljuvana od tujca ter končno od lastnega brata na križ pribita. Molimo za njeno vstajenje!

Poslušajmo nekaj bežnih spominov p.P.M.ofm iz onih strašnih dni nacističnega nasilja!

Nerad se človek spominja težkih dni, pa četudi so že daleč za nami. Vendar nam prihajajo nehote pred oči, zlasti ob raznih obletnicah. Tako mi letošnji april kliče v spomin aprilske dogodke 1941. in zgodbo mariborske frančiškanske družine, katere član sem bil. Dolgih deset let je že tega.

Čim so Nemci zasedli mesto Maribor, smo čutili, da se bo nekaj zgodilo. Zares smo imeli v samostanu kmalu preiskavo, češ da imamo skrito orožje. Nemški vojaki so pridrli v samostan, nas pa so za dolge štiri ure zaprli v eno sobo. Našli seveda niso ničesar, toda miru vseeno nismo imeli. Čez nekaj dni se je cirkus ponovil. Ko jim je tedaj pater predstojnik odprl vrata, se je silno začudil, ko je videl v spremstvu vojakov tudi ženske. Povedal je, da ženske v samostan ne morejo, ker je stroga klavzura. Pa se je eden izmed "gostov" zadril nad njim, da odslej ni nobene klavzure več. Več ur so ostali v samostanu ter si ogledovali prostore. Pozneje nam je postalo jasno, zakaj. Ponovno so se vrnili dne 19. aprila in zahtevali, da v enem dnevu izpraznimo eno nadstropje, dočim bomo v drugem lahko ostali. Vsi smo delali kot za stavo, vlačili knjige na hodnik in praznili sobe, kakor so ukazali. Čez dva dni so se res vrnili in si ogledali naše

delo, ki pa nas ni rešilo.

Bila je ravno nedelja, Gospodov dan. Vsi smo bili v obednici ter pravkar začeli kosilo. Tedaj se je oglasil zvonec, čez trenutek pa je stopilo v obednico sedem nemških policistov. Povelje se je glasilo: Vsak naj molče čim prej konča z obedom! Kosilo smo hitro skončali, saj si lahko mislite, kako nam je teknilo, ko se je sedem črnooblečnih geštapovcev oziralo po nas kakor bi nas hoteli prebosti.

Po kosilu smo se morali na povelje postaviti v vrsto po velikosti. Nato so policisti po dva ali tri skupaj peljali v njihove sobe, kjer je smel vsak vzeti le brisačo in deko. Nato so nas po tri do štiri skupaj odpeljali v zapore.

Med potjo smo mislili, da nas bodo samo zaslišali. Toda to "zaslišanje" ni bilo nič kaj mikavno. Postavili so nas ob zid in morali smo držati roke kvišku, nihče pa ni smel ziniti niti besedice. Za nami so vojaki rožljali z nabitimi puškami in preizkušali naše živce. Mislili smo, da se bomo kmalu znašli pred večnim Sodnikom...

V dveh ali treh urah je bila vsa naša samostanska družina v ječi. Celica, v kateri sem bil jaz, je bila komaj za tri osebe, nas pa je bilo šestnajst. Malo slame po tleh in ležali smo kakor je pač kdo mogel.

Bili smo kakor sardine v škatli. Sedem me je ponoči stalno suval v rebra, seveda ne nalašč.

Tako se je začelo naše življenje v zaporih. Saj ne morem opisati, kako je bilo hudo. Mladi smo še nekako prenašali, starim patrom pa so kar vidno popuščali živci. Ne podnevi in ne ponoči nismo imeli miru. Ponoči niti bolniki niso smeli na stranišče. Čez dan pa so nas vsaki čas obiskovali vojaki in nas gonili na delo. Saj delali smo radi; nam je vsaj minil čas. A za stare patre je bilo zelo naporno. Studila pa se nam je surovost, s katero so nas nagajali k delu.

Kaj pa smo delali? Med tri tisoč jetniki so dajali frančiškanom najslabša in najbolj ponižujoča dela. Hoteli so nas posebno ponižati in pa jezilo jih je, ker smo kljub vsemu ostali vedno veseli in dobre volje. Čistili smo stranišča, hodnike in sobe, kjer so spali stražarji, poleg drugih del, ki so nam jih nalagali nalašč. Vmes pa so nas silili peti pesmi. Seveda smo urezali vedno kako nabožno, saj nas niso razumeli. Vsaki čas so se odpirala vrata naših celic in na obisk so prihajali vojaki ter zahtevali, da smo jim snažili čevlje. Tudi neko nemško dekle, v službi pri vojaki, je zahtevalo, da ji duhovnik osnaži čevlje. Čez nekaj mesecev smo slišali, da je nesrečno

končalo. Pri nekem plesu z vojaki je dekle sedelo na oknu, izgubilo ravnotežje in padlo ter bilo takoj mrtvo.

Povedal bi lahko marsikatero zgodbo, kako so trpinčili sobrate. Star pater je moral na primer počistiti stopnišče, na katerih so bili strjeni madeži jedi. Tod smo nosili iz skupnega kotla našo skromno hrano. Ker patru niso dali drugih pripomočkov, si je moral pomagati sam; pljunil je na tla, da bi laže odločil strjeno in poteptano hrano. A videl ga je vojak in starčka takoj odpeljal, češ da je pljunil pred stražarjem in razžaril nacistično visokost. Ubogega patra so potem prišli iskat sredi noči. Odvlekli so ga v drugo sobo, kjer je moral pred drugimi jetniki klečati vso noč. Nato so ga dva tedna vlačili okrog kot norca in ga mučili na najrazličnejše načine. Živci so mu popolnoma popustili in na posledicah teh dni je tudi kmalu umrl.

Eden naših bratov, ki ni znal nemškega jezika, je šel ponoči na stranišče. Nazaj grede ga je zasačila straža in surovo nadrla. Hotel je pospešiti korake, pa je po nerodnosti zadel v stražnika in bil je ogenj v strehi. Takoj je priteklo v našo sobo pet oboroženih vojakov, ki so naperili puške na nesrečnega brata.

Konec prihodnjic

Žalostna slika iz onih dni: Mariborski frančiškani morajo pred delom telovaditi z lopatami.

Tereziya Neumann

Prikazni trpljenja Gospodovega
(Nadaljevanje)

Mati je...

...rešilna roka nad
prepadom.

...varno krmilo med
valovi in viharji.

...pričujočnost božje
ljubezni.

...ljubezniv izraz
božje volje.

...ljubezen, ki se
nikoli ne postara.

...zvestoba, ki ni-
koli ne mine.

...najčistejši glas,
ki zveni skozi svet.

...najčistejši žarek,
ki prodira skozi zrak.

...najsvetejši pla-
men, ki gori na doma-
čem oltarju.

...mir v pogledu in
molk v odpuščanju.

...luč v temi in
križ na razpotju.

...rosa v suši in
zdravilo v bridkosti.

...zaklad, kjer se
rado mudi srce.

Na vprašanje, kako vidi prikazni, je pripovedovala: "Vidim vse točno tako, kakor nekdo, ki v resnici gleda in sam stoji pri dogodku. Ne morem reči: želim si to in ono še posebej ogledati. Ne morem izbirati predmetov po okusu, kakor delamo pri premišljevanju. A prav to dela vtis name: nimam časa za radovednost. Saj gledam vse kot nekdo, ki je sam med množico, ne kakor gledalec, ki sedi med občinstvom in gleda na oder. Ne vem, da sem v postelji. - Če bi bila pred dva tisoč leti navzoča pri Gospodovem križevem potu, bi ne mogla videti bolj jasno in vsega globlje občutiti. In vedno se mi zdi, da gledam prvokrat. Vsaka prikazen me tako prevzame, da si sploh ne morem misliti, da bo sledil po njej še kak dogodek, ali da so bile vse te stvari opisane v svetem pismu. Vse se mi zdi novo."

Terezijino telo med zamaknjenji ne odgovarja na dotike navzočih. Njene kretnje niso trde, kakor pri klicarjih duhov ali vidcih bodočnosti, ampak ostanejo ves čas naravne ter izražajo določna gibanja. Oči živo sledijo dogodkom, da ne bi nehote kaj prezrle. Njene prikazni niso prav nič motene, če gre kdo z roko pred njenimi očmi. Niti z očesom ne game. Ves potek dogodkov pa se tako jasno zrcali na njenem obrazu, da se ne more do tega povzpeti niti najboljša igralka.

Zanimivo je pri Tereziji, kako vidi in opiše tudi vse ozadje dejanja: zgradbe, nošo, navade, jezik... Pri govorjenju ne sliši samo aramejske govorice, ampak dobro loči celo posamezna narečja. Neki doktor, ki je dolga leta študiral zgodovino jeruzalemskega templja in o svojih izsledkih napisal doktorsko tezo, je bil presečen nad odličnim in natančnim znanjem preproste Terezije o zgradbi templja.

Dr. Gerlich nam pripoveduje, da Terezija dobro loči med grško in orientalsko arhitekturo. A vse te podrobnosti ji ne morejo biti znane na naraven način. Opisuje z vso podrobnostjo in natančnostjo, kot more le očividec. Opisuje obliko vrčev za vodnjake, svetilke, rimske orle in butare s sekirami - stvari, o katerih preprosto dekletke kmečko brez šol ni nikoli slišalo. Po vrstnem redu točno opisuje mesta, na katerih so sedeli apostoli pri zadnji večerji. Takoj poda tudi živ opis enega izmed apostolov. Ne štejemo to kot dokaz za čudež, vendar pa vidimo v tem posebno duševno sposobnost, ki jo sicer zastonj iščemo pri navadnih ljudeh. Terezija ima le ljudsko šolo, nato pa leta težkega kmečkega dela in neprestanega trpljenja.

Seveda njej ne gre za zgodovinskonatanost prikazni: središče vsega je trpljenje Gospodovo in to jo popolnoma prevzame. Vse drugo ima zanjo stranski pomen.

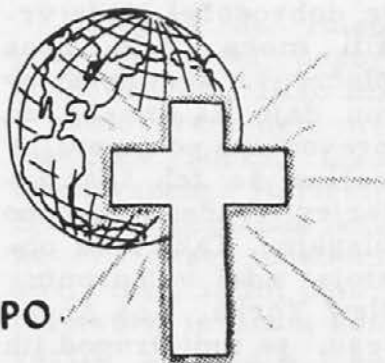
Terezijina videnja imajo močan vpliv na vero mnogih. Vsi očividci, verni in neverni, so zelo pretreseni. Posebno našemu času je treba spomina Kristusovega trpljenja. Dogodki na Bavarskem, ki so znani že po vsem svetu, so prst božji, ki nam kaže na križ in odrešenje Samo od julija do septembra 1933. je na primer šlo skozi Terezijino sobo štirideset tisoč obiskovalcev. Mnogi so prišli domov popolnoma spremenjeni in so začeli novo življenje.

TRINAJSTO POGlavJE

Terezija - mistik

Vse naslove, ki jih ima Terezija, kakor: z ranami zaznamovana, trpinka, zamaknjenka, videc v bodočnost... bi lahko označili z eno samo besedo: mistik. Kajti vsi pojavi v Konnersreuthu so sadovi krščanske mistike, katere namen in cilj je - združenje z Bogom.

Na splošno pomeni mistika začetek nekaj posebnega, skritega, skrivnostnega. V filozofiji izražajo s to besedo versko hrepenenje človeške duše po vedno tesnejši zvezi z božjo. Imenujejo jo tudi vedo, ki uči, kako doseči to zvezo. Katoliška teologija označuje z njo stanje, ki ga ni mogoče doseči z naravnimi človeškimi sredstvi, niti z navadno pomočjo božje milosti. Smatra jo kot posebno obliko premišljevanja, gledanja, posebnega razodetja. Predmet vsega tega pa je

PO

KRALJESTVU KRIŽA

Zdravnike je potegnil. Kdo? Kardi-nal Rodriguez, nadškof v Santiagu. Pred štiri-desetimi leti so mu zdravniki prisodili samo še pol leta življenja, on pa je pred kratkim obhajal svoj biserni jubilej - šestdesetletnico mašništva. Zdaj je že v 85 letu starosti.

Mnogo slišiš o domovih prijateljstva, ki jih je ustanovila znana Katarina de Hueck. So to zbirališča požrtvovalnih duš, ki hočejo dejansko pokazati, kako delaj proti komunizmu s pomočjo dejavne Katoliške Akcije. Ti delavci iščejo stike z najrevnejšimi in zapuščenimi ter jim pomagajo uravnati življenje na katoliško pot. Dalje se posvečajo dobrodelnosti, poučujejo nevedne v krščanskem nauku in dajejo svoje hiše na razpolago za sestajanje in združevanje vseh, ki žele kaj več vedeti o Cerkvi in njenem delu. Vsak kristjan

je dobrodošel, toda vršiti mora delo brez plače. Le šest dolarjev mu dajo na mesec za prevoznino po mestu. A večina še teh šest dolarjev vrača v skupno blagajno. Taka hiša obstoja zdaj v Torontu, New Yorku, Los Angelesu, pa tudi drugod jih že ustanavljajo.

Z delom je začela zgoraj imenovana Katarina de Hueck. Kot ruska grofica je že v mladih letih spoznala, da je h komunizmu pripomogla tudi sama, ko je na svojem veleposestvu uvajala moderno suženjstvo izkoriščanja podložnih. Po tem spoznanju je prodala vso svojo posest ter razdelila ubogim. Ohranila si je le toliko, da je mogla svojemu otroku dati dobro vzgojo, vse drugo pa je naravnala v strugo Jezusovega Apostolstva. Napisala je tri knjige: "Friendship House", "Dear Bishop" in "Dear Seminarian", v katerih poučuje in razlaga, kako naj bi katoličani posvečali čas in delo Kristusovemu Apostolstvu. Iz vseh se kaže uverjenost, da zgolj besede komunizmu ne bodo nikoli odbile glave: le s krščanskimi deli usmiljenja bomo dosegli uspehe v boju s tem sovražnikom Cerkve in človeštva.

k. sliki: Sv. Frančišek v zamaknjenju (Slikal E. Lazzaro)

skrivnostna zveza z Bogom.

Pisatelji krščanske mistike poudarjajo, da je ta zveza z Bogom sad božje milosti in božja nagrada vsem, ki zaslužijo nebesa. Nekaj pa je takih, ki jim da Bog posebne milosti, potrebne za še tesnejšo zvezo z Njim. Te izvoljene duše, pa bodisi moške ali žene, se dvigajo na vrhunce duhovnega življenja, dočim so ostali kristjani zadovoljni s povprečnim duhovnim življenjem.

Neki pisatelj je zapisal o svetem Frančišku Asiškem: "Vsi iz Frančiškove bližine so mogli opaziti, kako se sveti Frančišek dviga na tretjo stopnjo popolnosti, v kateri je duša deležna najtesnejše zveze z nebeškim Ženinom. Videli so, kako je začel s stopnjo očiščevanja, na kateri se duša oprošča greha in navezanosti na zemeljske stvari. Sledila je druga stopnja, pot razsvetljenja. Preprostemu Frančišku so se vsi čudili, dasi ni poznal vseh bogoslovnih podrobnosti in je bila njegova učna knjiga le ena: sveto pismo nove zaveze in v njej podoba križanega Zveličarja. Na tej stopnji razsvetljenja uživa duša v premišljevanju Boga in njegovih popolnosti ter se vadi v posnemanju vseh čednosti popolnega zgleada.

Vsi so videli, da je moral Frančišek prestatati tudi temno noč, ko mu je bila odvzeta vsa luč in tolažba. Tedaj se je njegova duša nahajala na robu obupa ter se je krčevito oklepala roba božjega oblačila. Po teh preizkušnjah se je šele dvignil na tretjo stopnjo, ki je resnično predsoba nebes ter privede dušo do največjega veselja, ki je na tem svetu sploh mogoče - do

združenja z Bogom."

Vsaki, ki je zasledoval dogodke v Konnersreuthu, je mogel opaziti, da je bila Terezijina sedemletna bolezen z junaškim sprejemanjem trpljenja zanjo prva stopnja popolnosti, stopnja očiščevanja. Ta vzpon duše je izredno težak in zahteva mnogo telesnih in duševnih naporov. A duši prinaša tudi izredne milosti, ki ji pomagajo trpeti s Kristusom umiranje in jo očiščujejo bolj in bolj vse zemeljske navlake in nepopolnosti. Ta stopnja se imenuje trpeče očiščevanje. Vse kaže, da si podeljenih milosti ne more duša na noben način zaslužiti. Nikakor pa to seveda ne izključuje sodelovanja osebe, ki je teh izrednih milosti deležna. Duša, ki ne sodeluje, tudi ne bo napredovala.

V času svoje bolezni v mladostnih letih je imela Terezija močno nagnjenje uporabiti trpljenje kot sredstvo za očiščenje duše. Sprva je večkrat prosila, da bi ji bilo olajšano, pozneje pa ga je zato tem bolj razumela: darovala ga je Bogu kot dar ljubezni, zadoščevanja in prošnje. V krščanski mistiki očiščevalno trpljenje duše vedno spremlja tudi očiščevanje čutov. A ravno to trpljenje ima namen upodobiti dušo vedno bolj in bolj po božjemu Vzoru, kolikor je človeku to sploh mogoče. Kadar pa Bog popolnoma odmakne svojo tolažbo in vzpodbujanje, nastopi "temna noč duše", kakor pravi sv. Janez od Križa. Ta pomaga odstraniti zadnje ovire, pripravi dušo za milost, ki ji bo pomagala na drugo in tretjo stopnjo popolnosti.

Neki obiskovalec Terezije je opazil še dolgo potem, ko je prejela rane, da je trpinka še vedno podvržena očiščevanju duha. A ravno ta znak je isti smatral za znak resničnega mističnega življenja, v katerem očiščevalni pojavi nikoli popolnoma ne izginejo. Kajti vse zemeljsko življenje mistikov je neprestan napor, da bi dosegli vrh popolnosti. Tereziji niso bile prihranjene niti skušnjave. Hudobni duh jo je v času teh očiščevanj še posebno skušal. Slišala je, kako ji je govoril in jo silil, naj prosí za olajšanje trpljenja. "Tvoje trpljenje je nesmiselno," ji je šepetal v čisti nemščini. "Ali ne vidiš, da je dovolj, če rečeš med trpljenjem samo eno besedico: Nočem! - Pojdi v cerkev in bodi kakor drugi ljudje! Ne bodi neumna, Bog sam je dovolj trpel zate!..." Vtis nanjo je bil viden. Bila je zares hudo preizkušana. Naj zares zavrže trpljenje? Ji govori Bog sam, ali satan? - Seveda so druge besede prišepetalca izdajale, da vir ni božji.

Katarina de Hueck posveča največ pozornosti črncem. Hišo ima v zamorskem delu mesta New Yorka, tako imenovanem Harlemu. Iz te hiše je menda izšlo že štirideset duhovnikov, med njimi petero trapistov in znani konvertit, znameniti pisatelj Merton. Hiša je dala Cerkvi deset redovnic.

Kristusova delavka Mrs. Katarina de Hueck govori enajst jezikov in ureja svoje glasilo. Poročena je z znanim časnikarjem Eddyjem Dohertyjem. Njeno delo je v teku teh kratkih let kronano s tolikimi uspehi, da zasluži največjo pažnjo in sodelovanje z naše strani.

Prosto vožnjo z busom vsem, ki se na nedelje postnega časa peljejo v cerkev, je dala v okrožju mesta Buffalo in v Niagara Falls "Niagara Frontier Transit Corporation". Posnemanja vredno.

Trideset čudežnih ozdravljenj se je že zgodilo na priprošnje maronitskega redovnika p. Abdalaha Charbela Makhloufa, ki je umrl pred 53 leti v sluhu svetosti. Ozdravljenja so se zgodila v samostanu sv. Marona v Ananya v Palestini ob priliki odkopa redovnikovega trupla. Vsa so bila strogo preiskana in potrjena po posebni zdravniški

MESEČNI
MOLITVENI NAMEN

**ZA
USA
SEMENIŠČA**

komisiji. - Truplo so našli popolnoma nerazpadlo in celo kri je bila v žilah še nepokvarjena. Zdravniško izjavo je podpisal tudi patriarh Anton Peter Arida.

Upamo, da bo svetniški redovnik kmalu na oltarju. Verniki trumoma romajo na njegov grob. Med ozdravljenci na njegovo priprošnjo so bili slepi, gluhi, mrtvoudni in celo duševno bolni.

MESEČNI
MISIJSKI NAMEN

**ZA
TRDNO VERO
KITAJSKIH
KRISTJANOV**

Kadar je na primer slišala besede: "Tisti, ki je bil križan, sploh ni trpel. Samo delal se je, da trpi, da bi ljudje šli za njim. Vendar imam jaz večino ljudi v oblasti..."

Najbolj oborožene in najbolj sposobne vojake pošljejo na mesta, ki so v času bitke najbolj nevarna. Tako so tudi duše, ki jih odlikujejo največje milosti, izpostavljene najhujšim napadom zavrženih angelov. Brez ozira na to, da so se mistične duše povzpele tako visoko, so še vedno v nevarnosti, da padejo. Neki opazovalec dogodkov v Konnersreuthu nas pri vsem tem spominja, da je gotovo dejanje ljubezni, če molimo za stanovitnost takih duš.

Na drugi stopnji popolnosti, na stopnji razsvetljenja, dobi taka duša brez kakršnega koli vpliva s svoje strani nenadoma izredne milosti. Terezija Neumann kaže to stanje v posebnem notranjem razgovoru z Bogom, kakor tudi v prikaznih, ki na najbolj zgovoren način kažejo vsebino krščanskega nauka. Pot razsvetljenja je napredovanje v znanju božjih resnic; Terezija pogloblja od leta do leta razumevanje teh resnic s pomočjo prikazni, ki se ponavljajo, a je nikoli ne utrujajo. Te ji pomagajo neprestano rasti v znanju in ljubezni božji. Tudi se ta napredek v duhovnem življenju loči od napačnega, pri katerem lahkomiselnost, radovednost in iskanje čarovnih skrivnosti igrajo veliko vlogo. Slednja velikokrat napolnjuje dušo s temo in ošabnostjo, dočim je pravi mistik poln razsvetljenja, ki ga priznava v vsej ponižnosti.

Tretja stopnja, združenje z Bogom, je končni cilj vseh, ki so se povzpeli preko prve na drugo stopnjo popolnosti. Kakor je sleherni poklican k navadni stopnji očiščevanja in razsvetljenja, tako smo vsi poklicani tudi k stopnji združenja z Bogom po posvečujoči milosti božji, s pomočjo čednosti vere, upanja in ljubezni, zakramentov svete Cerkve in darov svetega Duha. Izredna pa je pot mistične duše. Te duše kažejo popolnoma nezaslužene milosti, ki jih Bog daje pač onim, katerim jih sam hoče. Te milosti na poseben način krepijo čednosti. Kažejo se po izrednem daru premišljevanja in duša ima mnogo večje razsvetljenje, kakor ji ga da le luč vere. - Seveda pa moramo vedeti, da je ta dar božji mnogo manjši, kakor oni, ki ga imajo blazeni v nebesih.

"Mistično premišljevanje, izredno doživetje božjega, tvori bistvo krščanske mistike," piše

neki pisatelj, ki je dolgo proučeval tudi konnersreutske dogodke. To premišljevanje predvsem vpliva na voljo, v kateri vžge plamen božje ljubezni. Volja, na ta način prevzeta, šele pomaga razumu do večjega razumevanja Boga. Zato pravi Father Fahsel, da obsega bistvo mistike tri stvari: Dar modrosti pomaga razumu v premišljevanju božjega; to doživetje vzbudi gorečo ljubezen v volji; poplemenitena ljubezen pa vodi do najvišje stopnje združenja z Bogom. Razvoj poveča izreden dar milosti, po kateri je duša deležna najvišjega razodetja blaženega gledanja, ki pa ga seveda na zemlji ne more nihče uživati stalno, ampak le bežno.

Nadaljevanje prihodnjč

Ena petina vseh članov reda sv. Frančiška, torej okrog 5000, deluje v misijonih svete Cerkve na vseh delih sveta. Pomaga jim okoli 6000 sester tretjega reda. Red oskrbuje 102 samostojnih misijonskih pokrajin.

LEGENDA O SV. TOMAŽU

Svetega Tomaža je bolelo srce, ker je takrat zdvomil nad vstalim Gospodom. Sramoval se je vse življenje svojega greha, četudi mu je bil zaradi resničnega kesanja že zdavnaj odpuščen.

Ko je Tomaž po svoji mučniški smrti prišel v nebesa, je takoj padel pred Gospodom na kolena in Ga veselo pozdravljal. A bal se Ga je pogledati v oči, da bi ne videl očitka svoje nekdanje nevere. Jezus je poznal njegovo bolečino in jo je hotel odvzeti. Ljubeznivo se mu je nasmehnil in spregovoril: "Tomaž, položi prste v rane mojih žebeljvin deni roko v mojo odprto stran! Poglej, kaj sem pretrpel zate!"

Tako je svojemu apostolu položil besede na jezik. Tomaž je poljubil Gospodove rane na rokah, nogah in srcu, ki ga je prebodla Longinova sulica. Lahno se je nasmehnil in odgovoril Jezusu: "Poslušaj še Ti mene, Gospod! Položi roke v rane, ki so mi jih prizadejali neverniki zaradi Tvojega imena. Poglej, kaj sem pretrpel zate!"

Gospod je ta odgovor pričakoval. Nasmehnil se je, apostola pa je v trenutku minila vsa tegoba, izginil je sram nad nekdanjo nevero - - -

Tudi nam govori Kristus, kadar Ga gledamo na lesu križa in opazujemo rane Njegove ljubezni: "Poglej me, prijatelj, kaj vse sem pretrpel zate! Preštej moje bolečine, ki sem jih prestal zate!"

Srečni, če mu moremo odgovoriti, da mu vračamo žrtvujočo ljubezen, da smo pripravljene zanj pretrpeti tudi smrt!

Dr. Ivo Česnik

Na naslovni sliki Lemontskih obmevov je naš Baragov romarski dom. Mislim, da doslej še ni bilo v Ave Mariji nobene celotne njegove slike. Stavba je tako velika in ima tako lego, da hodi fotograf ogrog doma kot mačka okrog vrele kaše,

kje bi našel primeren prostor za kamero. Našo sliko je napravil p. Martin in sicer - z vrha drevesa. Zato je moral tudi izrabiti zimski čas, ker bi mu pozneje nagajalo zelenje.

Romarski dom torej že čaka na goste. S pomladjo bo oživel.

*

Kakor vidite, je za Kramljanje na zapečku v tej številki nova glava. Slovenski očanec in slovenska mamica se grejeta pripeči in si kratita čas z branjem. Žal v starem kraju zdaj nimata kaj brati, saj razen tiste uboge strani "Oznanila" ne sme izhajati noben katoliški list. Ste pa že rojaki v Ameriki srečnejši. Kar na zapeček in Ave Marijo v roke! Pa oglasite se kaj na Zapečku! To je Vaš kotiček in vsak bralcev sme povedati kako veselo, žalostno,

O
D
M
E
V

LEMONTSKI

ali pa za smeh. Seveda se včasih nabere preveč pisem in ne pridejo vsi na vrsto. Takrat pa malo potrpljenja!

Glavo za Zapeček je narisal arh. Dušan Svetlič, novonaseljenc v Milwaukeeju, Wis. Tudi nove platnice bodo njegovo delo. Naj se mu tu za njegovo požrtvovalnost iskreno zahvalimo!

*

Pohvaliti moramo brata Akurzija, da nam ne bo očital: "Če kdo v Lemontu pošteno kihne, pride že v Odmeve, mene se pa nihče ne spomni!" Kar je res, je res: v romarskem domu že vso zimo gospodari Akurzij in ga niti najhujši mraz ni pregnal. Za kuhinjo je napravil čez celo steno lepo in pripravno omaro, zdaj je končal mizo in se lo-

til stojnice za nabožne predmete, ki bo v pred-sobi. Mojster je naš Akurzij, o tem ni dvoma.

*

Zahvaljujemo se dobrotnici Mrs. Jelenčičevi iz Berwyna, Ill., ki nam je za kuhinjo romarskega doma darovala omaro.

+

† Rev. Joseph F. Pikutis je umrl meseca januarja v Bridgeville, Pa. Pokojni je bil zadnjih trinajst let župnik na slovenski župniji sv. Barbare. Nekdaj je bila ta fara popolnoma slovenska. Ustanovil jo je slovenski duhovnik Rev. Zalogar, ki je na pokopališču sv. Barbare tudi pokopan. Za njim je tu župnikoval gotovo 25 let Father Albin Moder, ki

je umrl pred štirinajstimi leti. Sledil mu je naš pokojnik.

Umrli Father Pikutis je bil po rodu Litvanec. Nad 35 let je bil duhovnik in -dasi vedno bolehen - zelo delaven, Farno cerkev sv.Barbare je popolnoma prenovil. Prekrasno je uredil tudi farno pokopališče na gričku poleg cerkve. Cerkev in božja njiva sta gotovo v čast faranom.

Pokojnega župnika je pokopal pittsburški škof Most Rev. J. F. Dearden.

*

Večni popotnik se od Clevelanda kar ne more ločiti: sporočil nam je, da bo v aprilu še nekaj časa v ameriški Ljubljani. Ima pač Ave Maria

v Clevelandu mnogo zvestih bralcev.

V tem mesecu bo br. Antonin pobiral naročnino tudi po Pennsylvaniji.

Nepričakovano nas je obiskala sestra smrt. V ponedeljek dne 5.marca smo izgubili p. Marcela Marinška, katerega smeh je tako krepko odmeval po tiskarni Ave Marije. Bil je komisar tretjega reda, ustanovitelj in urednik mesečnika "Tretjeredniške misli." Preteklo leto je prišel iz župnije svetega Cirila in Metoda v New Yorku in v lemontski tiskarni našel mnogo dela. Pri Ave Mariji bomo težko pogrešali njegov vedri značaj in njegov nasmejani obraz ter se-

veda njegove pridne roke.

Ko se je nekaj dni pred smrtjo odpravljaj v bolnišnico v Joliet na operacijo, nihče ni mislil, da se ne bo vrnil živ in zdrav. Zato nas je tem bolj pretreslo, ko smo zvedeli za njegovo smrt. Umril je lepo pripravljen in vdan v božjo voljo. Od torka do četrtega je ležal pri Svetem Štefanu v Chicagu, kjer je bil svoj čas kaplan. Nato so ga prepeljali v Lemont, kjer je ležal v samostanski kapeli Marije Pomagaj. K pogrebu se je zbralo mnogo duhovnikov in redovnih sobratov. Slovesno mašo zadušnico je opravil dr. Gregorij Rožman, škof ljubljanski. Angleški govor je imel lemontski župnik sv. Al-

Prezvizišeni škof Rožman opravlja mrtvaške obrede v lemontski kapeli za pokojnega patra Marcela.

Duhovščina in samostanska družina s škofom vred zbrana na lemontskem pokopališču za zadnje pogrebne molitve.

fonza, Rev. Albert Reisel, v slovenščini pa je govoril p. Marcelu v slovo prevzvišeni sam.

Zahvaljujemo se vsem, ki so spremili p. Marcela na njegovi zadnji poti in vsem, ki so darovali za svete maše za pokoj njegove duše.

Žalujoči materi in vsem ostalim članom družine izrekamo še en-

krat naše iskreno sožalje. Dragega sobrata pa bomo ohranili v trajnem spominu. R. I. P.

Zadnjič smo omeni pesniško zbirko umorjenega duhovnika Ladislava Piščanca, ki jo je izdala v Gorici njegova sestra. Vsi, ki ste jo naročili, jo boste v ne-

kaj dneh prejeli, ali pa ste jo že. Kdor se zanima za knjigo, nam lahko sporoči in mu jo takoj pošljemo. Cena (75¢ s poštnino vred) je dar pesnikovi sestri, ki je v spomin bratu-mučencu izdala njegove pesmi.

Lemontski kronist

URA ŽIVLJENJA

Ura življenja je samo enkrat navita in noben človek ni zmožen, da bi povedal, kdaj se bo nihalo ustavilo; ali ob zgodnji ali ob pozni uri.

Zgubiti bogastvo in premoženje - je res žalostno; zgubiti zdravje - je še huje.

Toda: zgubiti dušo je taka izguba, da je ni mogoče nadomestiti.

Samo sedanjost je Tvoja. Zato živi, ljubi in se trudi z močno voljo.

Ne veruj jutrišnjemu dnevu, ne zaupaj mu! Zakaj jutri bo lahko ura Tvojega življenja že stala...

Foto Hume 247

Sv. Katarina nad Bledom

Pomlad
se
probuja...

Kramljanje na zaveščku

SHEBOYGAN, Wis. - Pošilja N. N. : Večkrat je kakšna molitvica v Ave Mariji. Tudi mene so moja mama naučili več takih, ko sem bila še čisto majhna. Mama so že zdavnaj umrli, jaz pa še nisem pozabila, kaj so me naučili. Ena od teh se glasi:

Angelček božji,
ki varih si moj,
po višji dobroti
si me varval nocoj.
Razveseljuj me,
varuj me,
vladaj me. Amen.

CLEVELAND, Ohio - Piše Mrs. Angela Polis: Pošiljam Vam pet dolarjev za lemontsko cesto in tako pristopam med Vaše cestarje, ki jih pa še ni veliko, kakor vidim v Ave Mariji med raznimi darovalci. Naj bo za pokoro za vse naše godrnjanje nad Vašo prejšnjo cesto in vsemi njenimi trdimi in ostrimi kamenčki, ki so nas zbadali in tako radi zašli v čevlje. Med godrnjavci sem bila tudi jaz, med one, ki so obljubovali petake, se pa nisem ravno preveč rinila. Zdaj pa vseeno pošiljam, saj rada vidim, da ne bo več tistega javkanja: "Oh, še to kamenje!" - Tudi moja sestra Mary Sluga je pridala za cesto tri dolarje.

Mene pa bolj skrbi Vaš hrib, ko ste tako visoko. Pošteno moram pihati, predno dospem do cerkve ali do romarskega doma. No, pa zdaj bo bolje, ko ne bo treba gledati pod noge.

Mrs. Angeli Polis se zahvaljujemo za pismo in dar. Upamo, da jo bo posnemal še kdo lemontskih romarjev. Urednik.

GREANEY, Minn. - Piše Rev. F. Sedey: Vaš Koledar sem v dušku prebral. No, gmotnih dobrin z njim gotovo ne iščete in ne pričakujete: s skromno ceno enega dolarja ne boste obogateli, oglasov pa nima, da bi krili stroške. Bo pa Vaše dobro delo tem zaslužnejše.

Koledar je izborno informativen, hkrati odsev in ogledalo teh hudih dni: torej neizogibno gradivo zgodovinarju. Seveda sem brž zagodel na harmonij Sattnerjevo prelepo pesem "O, da bi se vrnil..." Med drugim me je zlasti zanimal p. Odilov članek o Gregorju Riharju. Res je bil to naš slovenski genij. V spisu so tudi omenjeni pograjski zvonovi. Jaz sem jih videl in čul, saj sem v Polhovem gradcu kaplanoval od leta 1913-17. Na predzadnjem zvonu po velikosti si lahko videl, kako je bil na notra-

nji strani okrog in okrog opiljen. Veliki zvon pa je imel zabite v klobuk velike žeblice. S tem so dosegli ton zvona, škodovali pa so njegovemu koloritu, kar se je poznalo, če je zvon samcato zvonil. Skupno zvonjenje vseh štirih zvonov pa je bilo v resnici nekaj krasnega. O pograjskih zvonovih je šel glas, da so najlepši v deželi.

Da, vojna jih je ugrabila. Tisto jutro sem se vračal od maše na eni izmed podružnic (imeli smo jih deset). Nenadoma so se veličastno oglasili vsi farni zvonovi. Kaj je to, sem se začuden spraševal, saj je bil navaden delavnik. Bila je pesem labodnica, pesem slovesa... Ko sem prišel domov, sem videl pod zvonikom vrvi in priprave za kletno delo. V očeh faranov pa je bila solza in pelin... Celo eden od vojakov je dejal: "Še nam je hudo, pa moramo..."

Rihar! Njegova pesem je privrela iz srca in zato tudi sega v srce. Tudi živela bo, dokler bo živelo človeško srce. Kako

Naši pokojni naročniki

Frances LEBAN, Cleveland, Ohio
 Andrew SLOGAR, Cleveland, Ohio
 Frank KOREN, Cleveland, Ohio
 Josephine METERC, Euclid, Ohio
 Mary GERBICH, Lorain, Ohio
 John TKALCIC, Ely, Minn.
 Mary MIRTIC, Cleveland, Ohio
 Mrs. OBLAK, Willard, Wis.
 John SKORJANC, Detroit, Mich.
 Frank LUNKA, Willard, Wis.

te prevzame! Za lansko veliko noč sem pre naredil latinsko "Pone luctum" na Riharjevo "Jezus naš je vstal od smrti". Hotel sem, da bi peli le dve latinski kitici, pa so pevci hoteli peti vse tri kitice, tako jim je bila všeč melodija. Tudi pri verouku včasih prilagodim kak angleški tekst na Riharjevo pesem: otrokom silno ugajajo in se jih zlahkoto uče. Slovenska pesem - najlepša na svetu!

CLEVELAND, O. - Piše Franc Slemc: Z vso družino sem se preselil v Cleveland in bi prosil, če bi mi odslej semkaj pošiljali Ave Marijo. Ko ste nam lansko leto prvič poslali ljubljenski list, se kar nismo mogli zvrstiti, kdo ga bo prej bral in pregledal slike. Po dolgem času smo dobili slovensko besedo, katere nismo drugače ne slišali in ne videli pisano. Mislili smo, da smo kot izgubljeni v novem svetu, da nihče ne ve in ne misli na nas, pa nas je našla AVE MARIA. Vsakokrat smo jo težko pričakovali in četudi smo bili trudni od dnevnega kmečkega dela, je bil večer ob slovenskem branju kaj prijeten. Ave Maria je bila naša božja beseda, katere v cerkvi nismo razumeli. Hvala Vam zanj!

DORIAN, Ont., Canada -Piše Frank Kužnik: Zelo sem zadovoljen, da mi redno pošiljate Vaš list AVE MARIA. Zelo nam je potreben glas svete vere. Daleč imam do cerkve in tudi duhovnik nas ne obišče. Smo kakor izgubljene ovce v svetem pisnu.

Fantje mi kar sami prinesejo pošto v sobo, da prej pregledamo, kaj je prišlo novega v naši lepi slovenščini. Kako se razveselimo Ave Marije! Saj ne moremo strpeti, da bi čakal drug na drugega in bral vsak sam zase. Eden mora čitati na glas in tako smo vsi zadovoljni. Prisrčne pozdrave vsem!

PUEBLO, Colo. - Pošilja Mrs. Frances Radulovič:

Hitimo do angelskih zborov
v višave,
z njihovim naš glas na zlije se
v Ave! Ave Maria!

Zapojmo veselo vsi,
naša Kraljica si, Ave, Ave Maria!
Kličemo: milost daj
peti nam vekomaj: Ave, Ave Maria!

NR. ABERDARE-GLAM, Anglija -
Pošilja Peter Selak: Spoštovano u-
redništvo! Že zopet se oglašam z
malim poročilom o našem življenju
na "Otoku" v minulem letu.

V letu 1950. je bilo med tukaj -
šnjimi Slovenci sedemnajst porok in
deset rojstev. Izselilo se je v druge
dežele sedem rojakov. Dva Sloven-
ca sta bila zaradi obolevnosti depor-
tirana v neko evropsko IRO-tabori-
šče. Dokler si zdrav, te ima vsak
rad, saj tujec hoče le koristi. Ko
pa zboliš, se te vsak ogiblje in kon-
čno: hajdi s teboj pred duri komuni-
stične oblasti ter živi kakor si pač
sam veš in znaš pomagati!

Leto 1950. je bilo v naši deželi
letu nesreč, ki so se kar vrstile na
raznih krajih in pri raznih delih.
Hvala Bogu, Slovenci smo bili ob-
varovani. Vendar pa moramo v no-
vemburu lanskega leta beležiti dve
smrti.

Dne 21. novembra se je v Ponty-
priddu (južni Wales) smrtno pone-
srečil z motorjem Lado Rožember-
ger, doma iz Šmihela pri Novem
mestu. Bil je miren in pošten fant,
ki je med zadnjo vojno izgubil očeta
in dva brata. - Dne 17. novembra pa
se je v Roehrse pri Hannovru v
Nemčiji smrtno ponesrečil Vinko
Košir, dijak iz Ljubljane. Osemnajst
mesecev je delal po angleških kme-
tijah. Vsled božjasti, ki se jo je na-
kopal med revolucijo, je bil v juniju
vrnjen v Nemčijo. Bil je vernaduša,
vsako nedeljo je prejemal zakra-
mente in najljubše opravilo mu je

bilo ministriranje.

V teku leta sta se dva Slovenca
obločila za samostansko življenje.
Eno naših deklet je stopilo k misi-
jonskim sestram, drugi pa se je od-
ločil za salezijance. Želimo jima
stanovitnosti na začetni poti.

Na dan 6. novembra je blizu Lon-
dona v krogu hčera in zetov prazno-
vala sedemdesetletnico rojstva gospa
Marija Žebot, mati številne katoli-
ške družine. Bog daj slovenski ma-
mici, ki ves prosti čas preživi v
molitvi, še dolgo vrsto let! - - -

Koledar Ave Maria je res lepo in
zanimivo urejen. Življenjepisa na-
ših dveh skladateljev, Gregorja Ri-
harja in p. Hugolina Sattnerja, zani-
mata vse bralce. Spominjam se ča-
sovitalijanske internacije leta 1943.
Slovenci smo imeli svoj orkester in
moški zbor, ki je štel sedemdeset
članov. Ko smo na nekem koncertu
peli Sattnerjeve skladbe, je neki ka-
petan, čeprav trd Italijan, dejal
o Sattnerju: "Slovenci imate v njem
velikega glasbenika in umetnika, ki
ga lahko prištevate v vrste teh ljudi
velikih narodov."

Bog živi! Pozdrav vsem bralcem

DONKRABUANG, Siam - Piše
misijonski brat Jožef Bevc: Prav
redno prejemam Vaš list in Bog
Vam plačaj, da se zanimате za ubo-
gega nemaniča, ki zna samo prositi
in sitnariti.

Jaz živim po starem. Pač mi je v veliko tolažbo vsaka besedica, ki jo dobim iz Amerike. Iz domovine mi pišejo domači jako skopo in še to zelo poredko. Zato pa še težje pričakujem mesec za mesecem Ave Marijo, ki jo v prostem času berem od začetka do kraja in zopet od konca do začetka. Sam sem med tujci in če ne bi imel vsaj malo zveze z rojaki, potem bi še brati pozabil v dragem materinskem jeziku. Še enkrat Bog plačaj za Vaš vsakomešni dar bogatih strani!

Pošiljam sliko iz misijona: procesija z Marijinim kipom na reki Meklong. Tudi naši kristjani znajo napraviti lepo slovesnost.

BRIDGEVILLE, Pa. -Piše Mary Kopac: Prejela sem kanglico medu in se Vam zanj lepo zahvalim. Tudi Ave Marijo dobivam in prebiram že dolgo vrsto let. Tudi Koledar mije všeč.

Pošiljam Vam staro knjigo z legendami. Pri Vas bo bolje spravljen, jaz pa imam že 73 let in se bojim, da bi propadle.

Bog živi vse lemonske Fathre!

PET-DOLARSKI KLUB

Dobrotnikom,
ki so darovali za
BARAGOV ROMARSKI DOM
pet dolarjev ali več,
so se pridružili

M. PETELIN, No.Braddock, Pa.
Mrs. Frances JALOVEC, Argo, Ill.
Mary KOLMAN, Waukegan, Ill.
Mary FILIPOVIC, Cleveland, Ohio
Mary TELBAN, Forest Cury, Pa.

ZA CESTO SO DAROVALI:

Mary KRANJC	\$5.00
Karolina HOČHEVAR	4.50
Mr. Mrs. PLANINSEK	3.00
Alojzija STOPAR	2.50
Mrs. J. GLOBOKAR	1.50
Mr. Mrs. Matt TURSICH	5.00
Angela POLIS	5.00
Mary SLUGA	3.00
Agnes GRICAR	1.50

Sv. Terezija Velika obljublja 300 dni odpustka njemu, ki povspešuje krščansko vedrost.

Slika predstavlja prizor iz veseloigre "PRI BELEM KONJIČKU", ki so jo odlično zaigrali novonaseljenci v fari sv. Štefana v Chicagu. Prijeten večer smeha je priredila Liga Slovenskih Katoliških Amerikancev. Nikomur gledalcev ni bilo žal, da je prišel. Igralci bodo zabavno igro ponovili v aprilu na jolietsem farnem odru. Noben Jolietčan, ki bi se rad nasmejnal, ne sme ostati doma.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

ZALUČKE--Po\$20: L. Baraga, Po\$6: Mrs. Strohen, Po\$5: A. Korosec, M. Filipovic, T. Plos, M. Oblak, Po\$3: Druz: Perusek, M. Rus, Po\$2.50 A. Smarker, M. Modrian, M. Vrcek, Po\$2: J. Marmor, R. Bombach, M. Perusek, C. Boyce, F. Kastigar, Po\$1.50 F. Kastelic, K. Pristopec, J. Bradac, W. G Raly, A. Kastelic, F. Erićelj, N. Grum, R. Zgajner, M. Rahne, Po\$1: K. Ercul, N.N., M. Marino, J. Turck, F. Holst, M. Gregorac, M. Skulj, M. Kuhar, F. Novak, A. Knauss, M. Zernic, F. Vranicar, F. Fink, M. Toplisek, C. Pogorelc, A. J. Somrack, J. Urbancic, M. Bavhan, M. Major, L. Kalan, M. Skubic, J. Mihelic, A. Zupancic, F. Krecic, I. Pervojne, M. Lodar, M. Jelaric, A. Jerina, M. Intihar, M. Kastigar, J. Erlach, Po75¢ F. Kregar, M. Strnisha, Po50¢ M. Kastelic, F. Ajster, M. Skerjanc, J. Strauss, F. Jereb, L. Cendon, M. Znidarsic, J. Kregelj, J. Cerne, F. Soklic, B. Anzelc, J. Skarjanc, R. Gerazin, G. Omahen, A. Glavan, C. Pebeqa, Mrs. Jeric, K. Korbar, F. Turk, Mrs. Skerl, J. Kuznik, Karsnich, C. Smith, F. Poje, L. Kozuh, M. Kosta, M. Jasnar, J. Urbancic, M. Boldin, M. Slak, J. Meserko, M. Hovevar, M. Petshe, F. Tonja, M. Stepich, T. Sterling, F. Suhadolnik, M. Rugar, A. Rent, J. Gobrovshak, M. Jakos, Po25¢ M. Tavcar, A. Pintar, P. Pustotnik.

ZASV. MAŠE--Po\$120: N.N., Po\$105: Druž: Junc, Po\$100: M. Stefanic, Oporoka M. Novlan, Po\$60: U. Sustarsic, Po\$50: E. Pode, Po\$45: K. Roberts, Po\$30: L. Pantzar, Rev. M. Cepon, Po\$25: Relatives P. Marcel, Po\$20: Druz: Gorenz, A. Sternad, M. Gorenz, E. Karlinger, J. Gerbec, J. Koshermerl, Po\$15: G. Laurich, P. Stefanic, F. Klemencic F. Zorc, J. Petrovich, Po\$10: F. Brezovar, H. Ovsenik, Druz: Hovevar, A. Kropenc, M. Staric, J. Tevador, M. Filipovic, F. Ciglar, Po\$9.50 J. Mohar Po\$9: J. Mihelic, Po\$7: M. Zabukovec, Po\$6.50 H. Zgajner, Po\$6: A. Novak, J. Kraker, M. Drenick, J. Mlakar, M. Zaletel, Mrs. Skerl, C. Koller, R. Bereitch, Po\$5: J. Tershan, M. Zupancic, J. Pintar, J. Jelencic, M. Hovevar, A. Zidar, M. Sivic, L. Kosenik, Mr. & Mrs. Tursic, M. Kancan, U. Zakrajsek, J. Ozbolt, Rev. Demshar, T. Eterlin, F. Pirs, H. Kremzar, M. Sivic, F. Plautz, L. Staut, L. Raddell, M. Schimetz, Druz: Perusek, E. Zalis, M. Veselich, S. etrovich, M. Raushel, M. ezdirtz, M. Marincic, M. Toplisek, A. Stopar, M. Koren, L. Cemazar, M. Kranjc, Povoratti, Slov. Women Lodge od Universal Pa. J. Ponikvar, A. Jeglic, F. Gorup, M. Filipovic, L. Simonich, T. Plos, M. Pristove, F. Novak, Po\$4.50 M. Vidmar, Po\$4: J. Marinko, A. Koren, F. Jalovec, F. Vranicar, R. J. Champa, F. Holst, M. Zernic, M. Tursich, H. Martic, Mrs. Strekel, R. Zgajner, Po\$3: M. Zaletel, J. Turck, M. Kapla, F. Juvancic, F. Fink, J. Simec, J. Kregelj, M. Pogacar, Okoren, M. Mulh, J. Staresinic, U. Gersick, J. Tedoosh, F. Kokal, M. Tavcar, M. Zabukovec, M. Perusek, I. Prevanje, A. Skufca, F. Viderval, A. Bartol, Po\$2.50 M. Rutar, L. Lindic, M. Kresevic, M. Zagar, Po\$2: F. Perusek, M. Kapla, M. Luzar, F. Oblak, A. Pakiz, B. Sedmak, G. Hozian, M. Kastigar, M.

Plese, T. Oblak, L. Morth, M. Hoge, J. Paul, L. Simonsek, Sr. M. De Lourdes, M. Tul, A. Zagar, M. Dolmovich, B. Willis, F. Kastigar, M. Markovic, M. Maras, J. Strojnar, R. Kaplan, J. Jakofcic, F. Novak, M. Hovevar, M. Gainer, B. Kramer, F. Powel, F. Slenc, M. Gostic, E. Battari, A. Major, M. Skubic, A. Klobucar, M. Jamnik, F. Jereb, A. Fortuna, L. Tonja, F. Srdel, M. Jensen, A. Kucan, M. Kepa, J. Kastelic, M. Stukel, Po\$1.50 M. Kuhar, C. Boyce, A. Bartol, M. Ostanek, Hovevar, L. Grlic, C. Pogoric, G. Omahen, R. Tomic, M. Kalister, R. Horvat, E. Csanadi, E. Jakulin, Mrs. Ljakac, A. Stopar, J. Rogel, M. Lindic, L. Hepar, J. Belcic, S. Zalar, M. Zupancic, Po\$1: M. Kuhar, J. Golob, Z. Pohuljc M. Hovevar, M. Zugel, K. Ercul, N.N., J. Logonder, A. Smarker, A. Hribar, J. Strauss, J. Hovevar, A. Pintar, J. Skorjanc, F. Stergar, E. Zabukovec, J. Novak, A. Cereck, A. Glatz, A. Mibevec, B. Anzelc, J. Skorjanec, D. Zimmerman, U. Kodeh, A. Bukojamnik, M. Jere, F. Ulcar, M. Klucvsek, M. Knaus, M. Plesko, J. Matekovich, A. Terlep, M. Hovevar, A. Seljskar, M. Kette, J. Urbancic, M. Boldin, J. Meserko, F. Cercek, J. Makovic, F. Oblak, M. Lauriski, J. Erlach, S. Primominh.

DARLISTU--Po\$5: K. Govednik, Po\$3: J. Turck, F. Pavel, Po\$2.50 J. Ponikvar, Po\$2: A. Kranjc, M. Oblak, Po\$1.50 V. Ferkul, A. Lim, C. Mrezar, Po\$1.25 M. Ferkul, D.M. Kozoglav, Po\$1: B. Kramer, Rev. A. Farkas, M. Strnisha, J. Drobnic, A. Habjan, M. Mulk, M. Sasek, Po50¢ A. Delost, A. Hribar, I. Terskan, J. Debeljak, M. Jelaric, A. Habjan, M. Lauriski, M. Sivic, Po25¢ L. Krzisnik, J. Toncek.

ZAAPOSTOLATSV. FRANČIŠKA--Po\$20: A. Zorman, K. Jeglich, Po\$10: A. Prudich.

ZABARAGOVO ZVEZO - Po \$5: Rev. D. Speigatti, Po\$2: M. Knaus, Dr. M. Cisteg Sp. Chicago Ill. F. Prhne, M. Sivic, Po\$1: A. Zidar, M. Zaletel, L.M. Prince, H. Coran, A. Beehler, J. Urbancic, T. Mozich, J. Rogel, M. Seratti, Po50¢ M. Tomsha.

ZAROMARSKIDOM--Po\$5: M. Petelin, F. Jalovec, M. Kolman, M. Filipovic, M. Telban, Po\$2.50 E. Martincic.

ZASEMENIŠČE IN DRUGO--Po\$15: Mr. Juns Po\$6: J. Koprivtz, Po\$5: N.N., A. Srebrnak, Po\$3: F. Prhne, M. Janezic, Po\$2.50 Druz: Gerusek, F. Lupsina, M. Petelin, J. Zupancic, Po\$2: A. Oratch, Rev. F. Jager, M. Kovach, Po\$1.50 P. Celik, A. Kuznik, J. Kenik, J. Wiese, J. Wenzel, F. Gliha, M. Filipovic, R. Laushe, Po\$1: A. Cercek, A. Pakiz A. Zaletel, M. Kreesvic, J. Lekan, P. Golsbic, A. Intihar, M. Zupancic, L. Simonich, A. Fortuna, Po50¢ J. Pavel, J. Urbancic, Mrs. Skerl, F. Osaben, Po35¢ N.N.

CENIK MOLITVENIKOV DEVOCIONALIJ

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v dveh knjigah, trdo vezano in z rdečo obrezo. Tiskano je s srednjimi črkami in stane....\$4.00

Dalje imamo na razpolago sledeče molitvenike:

ZDRAVNIK MOJE DUŠE, ki ima skoraj štiri sto strani, je tiskan z velikimi črkami in zato lepo darilo starejšim. Cena..\$1.75

DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjšimi črkami, mehкими platnicami in navadno obrezo. Za one, ki dobro vidijo. Cena....\$1.00

PRED NAJSVETEJŠIM, priročen molitvenik za sveto uro. Tiskan je z istimi črkami kot "Ave Maria". Mehko vezan....\$0.25

S trdo vezavo....\$0.75

TRETJEREDNI OBREDNIK. S papirnatimi platnicami..\$0.50

V zalogi imamo ROŽNE VENCE različnih vrst in barv. Cena je od 50¢ (otroški rožni venčki) do \$3.50. Postrežemo Vam lahko z raznimi nabožnimi predmeti (kipi, svetimi podobami, svetinjicami, verižicami in zaponkami itd..)

Morda potrebujete križ, ki vsebuje vse stvari, potrebne duhovniku za previdenje bolnika. Cena je dvojna:\$3.00 in \$5.00

Vaši dragi bi Vam bili hvaležni, ko bi jim za božično darilo kupili kaj nabožnega. Da bi Vam olajšali izbiro, Vam bomo v začetku novembra poslali naš katalog s slikami. Poslužite se ga!

Svoje želje sporočite na naslov: AVE MARIA PRESS
LEMONT, Illinois

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali REDOVNI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo tukaj pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu ta oglas, ki je tudi v angleščini napisan, da ga lahko sam vidi in bere. Najlepša Vam hvala!

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene parentage, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscan Fathers at Lemont, Illinois. For full particulars write to:

Very Rev. Commissary
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois